

Cứu Gái Đụng Xe Và Câu Chuyện Tình Buồn

Contents

Cứu Gái Đụng Xe Và Câu Chuyện Tình Buồn	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	8
4. Chương 4	10
5. Chương 5	13
6. Chương 6	15
7. Chương 7	17
8. Chương 8	19
9. Chương 9	21
10. Chương 10	24
11. Chương 11	26
12. Chương 12	28
13. Chương 13	31
14. Chương 14	33
15. Chương 15	36
16. Chương 16	37
17. Chương 17	40
18. Chương 18	41
19. Chương 19	43
20. Chương 20	46
21. Chương 21	48
22. Chương 22	51

Cứu Gái Đụng Xe Và Câu Chuyện Tình Buồn

Giới thiệu

Hắn là một chàng sinh viên năm ba ngành công nghệ thông tin, nhưng chuyện học đối với hắn không

1. Chương 1

- Hành lang kia, hành lang kia con tó..

- Địt cụ mày im bố bần.

Chả là tui với mấy thằng bạn đang làm trận war clan CF, cái game mà tui chơi được 4 năm trời. Quay qua quay lại con chuột thì ĐỪNG - tiếng Barret vang vọng làm tui ngã lăn quay.

- Mả cụ chúng mày lang lang cái con tặc. Thua cmnr.

Tui chửi đồng lên làm cả cái quán net chú ý nhưng chả sao quán này tui chơi được 4 năm nên ông chủ xem tui như con trai nên thằng nào vào quán mà hỏ báo với tui tui là ổng gọi dân phòng tới hốt liền.

- Quân, mày bé bé cái mồm éo được à.

Tui đâm quạu, sáng giờ bắn với tui cốt đột toàn thua với thua chán chết nên đứng dậy tính tiền luôn. Tui thì tui cao 1m70 ế, da ngăm. Gia đình không khá giả lắm nếu không muốn nói là làm đủ ăn.

- Bố mày về đây.

- Chim cú cmmd, bố thằng gà. - thằng Huy lên tiếng.

- A cái đậu mày hỏ báo với bố à.

Tui gạt cái chân chống chiếc Wave tàu xuống rồi bước lại vào quán.

- Bố ơi thằng quân sịp vàng phá quán bố này.

- Mày phá quán hả Quân.

- Không bố ơi thằng Huy nó trêu con.

- Để đó tí tao xử.

Tui đáp đầu nó cái bốp rồi phóng ra đạp xe về. Sinh viên năm 3 ngành công nghệ thông tin mà hè chỉ biết game game và game nhiều lúc tui cũng thấy mình bất tài. Chả là tui rớt trường FPT trên thủ đô, thế là nguyện vọng 2 được về quê ở với ông u bà u vừa học, nói chung gần nhà cũng tốt. Uyển - đệt cụ trời sập cmn à. Tui hoảng hồn, hóa ra là đụng xe. Tui định đi luôn vì tui không ham hỏ gì ba cái bu đông địt thú này nhưng hôm nay là ngoại lệ. 1 con nhỏ chạy Elizabet đỏ trông cũng xinh nếu không muốn nói là "Wow, you so beautiful. I want fucking with..." trở về với thực tại, con nhỏ tội nghiệp đụng phải 3 con đầu gối tổng trên 1 chiếc novou 5.

- Mày đi đứng kiểu đéo gì thế con ranh? - con tóc đỏ lên tiếng.

- O do mấy chị đi ngược chiều mà.

- Mày không biết né à?

Thiệt tình ai đúng ai sai rành rành ra đó mà người đi đường toàn ngó và ngó, buồn cho cái xã hội. Tui nhét cái cmmd ra cái ngăn trong suốt ngoài cùng của cái bốp, tui phóng xe rẽ cả đám đông rất là like a quái xế.

- Cảnh sát đây, chuyện gì thế? - tui gạt chân chống mở cái bốp ra rồi nhanh chóng gấp lại cho nó khỏi thấy cái cmmd kiểu như mấy thằng giả FBI trong phim.

- Đụng xe tí thôi mà anh. - con tóc vàng lên tiếng

- Cho tôi xem giấy tờ tùy thân, kèm giấy tờ lái xe.

- Anh có giấy phép kiểm tra tui tui không? Tin tui kiện anh không? - đệt cụ con tóc xanh giở giọng bố đời

Tui dơ ngón tay ra hiệu đợi 1 xí rồi móc con vertu mua 200k trên mạng. Bấm số thằng Huy tui nói đồng dạt:

- Alo sắp hã, cho em 2 cơ động ra Mã Vòng ngay nhé, có chuyện.

Lúc này thì mất 3 con cột đèn (gọi thế vì tóc ba con là ba màu của đèn giao thông) tái như ass nhái.

- anh tha em lần này đi anh.

- không tha không tha.

- cho em đi đi, em biết lỗi rồi.

- không là không.

- thôi anh cho 3 chị đi đi. en không sao hết.

- Có thật là không sao không?

- dạ

- ừ thế 3 cô đi đi, lần sau là lên phường đấy.

- em đội ơn anh, em đội ơn anh.

Thế là 3 con vít ga đi mất, tui dựng xe của con nhỏ dậy rồi hỏi:

- em có sao không?

- dạ không sao đâu anh.

- ừ, em cho anh mượn điện thoại tí.

Con nhỏ ra vẻ khó hiểu nhưng rồi cũng đưa điện thoại cho tui. Tui bấm số mình rồi lưu với tên Anh cảnh sát handsome.

- Lần sau có đụng xe alo anh nhớ.

- Ơ anh trêu em.

- Thôi em về đi.

- em cảm ơn anh.

Thế rồi cái bóng dáng nhỏ bé nhưng quyến rũ lướt đi để lại nơi đây 1 thằng say nắng. Say 1 hồi tui cũng đạp xe chạy về luôn. Mới chạy được 1 xí thì có điện thoại, tui bắt máy

- tao đang ở mã vòng nè tml

- kệ mày nói tao chi

- mày gọi tao mà

- tao đùa đấy

- cái địt cụ nhà mày, bố đéo đùa mày đâu. thật đấy.

- huhu em sợ quá anh huy.

Rồi tui cúp máy phóng xe thẳng về nhà, nhấp nhoáng đã 7 giờ tối. Tui đang feeling với điệu Jet trong tay thì con Vertu khựa rung lên bần bật báo hiệu coa tin nhắn.

- Anh cảnh sát phải hông? ^__^

- Bố con hâm - lúc đó tui nghĩ là con nào nhầm số vì đang feel

- O sao chữi em? Lúc sáng anh lưu mà.

- Xin lỗi em nhé, cho thằng em mượn máy chơi game mà nó nhắn linh tinh.

- Không có chi anh ơi. ^__^
- em tên gì nhỉ?
- em tên Quỳnh anh. How about you?
- Anh có tên việt với tên thái em nghe tên nào?
- Cả 2 tên anh ạ.
- Tên việt là lê minh quân. Tên thái là bốp dái la oai oải.
- Anh khiếp thế, toàn trêu em. Cảnh sát kì cục.
- Ô anh đâu phải cảnh sát. Lúc sáng anh giả đồ thôi. Anh năm 3 xxx.
- Oa ^__^ anh tiền bối em rồi. em năm nhất xxx.
- Định mệnh.
- ơ sao ảnh mắng e
- không anh bảo rằng định mệnh cho e gặp anh.
- Anh lại trêu em, thôi em đi ăn nhé. bye anh.
- ừ bye em.

Thế rồi tui lại feeling cùng điệu Jet cùng với bài nhạc của mờ navie. Tui thích nhỏ này vì giọng nhỏ trong nghe rất là sướng ass. Mấy hôm sau tui cũng game game và game. Cứ lâu lâu lại nhắn vài ba tin với con nhỏ nhưng tui không có tình ý gì cả vì trái tim tui chưa thể mở vì câu chuyện 2 năm trước...

2. Chương 2

* 2 năm trước

- này Vy.
- sao hả anh?
- em định học xong 12 rồi vào trường nào.
- em thi vào chung trường với anh yêu em nè.
- thôi đi cô, trường tui tù học.
- xì, nói chuyện với anh chán chết.

Nói rồi em đứng dậy ra khỏi vòng tay tui mà đi xuống bếp nấu ăn cho 2 đứa.

- Đây Vy, em sao mà ho dữ thế?
- Cảm thôi anh ơi, đèn qua em tắm khuya.
- Liệu hồn cô đấy.
- Biết anh yêu lo cho em mà.
- Nấu nhanh đi đói quá đói quá.

10 phút sau, tô canh chua và con cá chiên nóng hổi được bày ra bàn. Tui bay vào tọng cho thỏa cơn đói.

- Em yêu nấu ăn số dách..

* Thực tại

Tui giật mình tỉnh dậy khi cái kí ức 2 năm trước hiện về, mồ hôi ướt cả 1 quãng áo. Ngó đồng hồ cũng đã 7 giờ sáng rồi, vệ sinh cá nhân xong tui châm điều Jet rồi đánh xe ra net - ngày nào cũng như ngày nào.

- Định mệnh con tó, cửa B kìa.

- Mà đợi xúu.

- Qua đây canh bom với tao.

- Nó gỡ kìa nó gỡ kìa.

- Hay quá Quân ơi.

Đang ăn mừng vì chiến thắng đầu tiên trong ngày thì con Vertu khựa rung lên bần bật.

- Alo.

- Anh Quân hả?

- Ờ quân đây ai thế?

- Em Mai đây.

- Mai nào?

- Mai c3 đây.

- À mai bạn cái vỵ à. Có gì không em?

- Mai anh đi thăm Vy với em không?

- Anh không.

- anh sao thế?

- Không sao, anh đang bận. tí anh gọi lại.

Rồi tui cúp máy, chưa kịp đặt máy xuống thì điện thoại lại rung lên bần bật.

- Alo anh đã bảo không đi mà.

- Ơ anh biết trước tương lai à.

Quái giọng lạ thế, tui quay điện thoại ra xem thì 2 chữ Quỳnh Anh chà bá trên màn hình.

- Huy anh đã bảo bao lần rồi, cho mượn điện thoại thì đừng có mà phá. Anh xin lỗi em, thằng em nó phá.

Trong khi đoạ thằng khỉ ngồi máy bên nhìn tui kiểu như “mày tin không con tó?”.

- Em tưởng anh có siêu năng lực.

- Có chuyện gì không em?

- Anh giỏi máy tính không? Mạng nhà em sao ấy nhưng em ngại gọi thợ.

- Ô tưởng gì chứ ba cái mạng đó anh không biết.

- buồn thế, phải gọi thợ rồi.

- Đọc địa chỉ đi anh sang.

- hihi, abcxyzhshsus...

- đợi anh 10 minute.

Tui đứng dậy tánh tiền, đập nổ con wave tàu rồi tui từ tốn xuống nhà nàng. ối định mệnh nhà con nhỏ tổ khiếp, kiểu như villa ấy. Tui gạt chân chống xuống rồi gọi nhỏ.

- Xuống mở cửa cho anh.

- Vâng em xuống ngay.

- Ừ.

3 phút sau, nhỏ lẳng tăng chạy từ trong nhà ra. Tui đứng hình, nhỏ mặt vái váy màu hồng có hình mấy con cừu (có thể là dê, cũng có thể là thỏ) ngắn chỉ che được 1 phần 3 cái đùi. Tui nuốt nước miếng rồi hỏi:

- Đùi em bị sao?

- Đùi em sao?

- anh nhầm, mạng em bị sao?

- Nó cứ giật giật, lúc đứng yên luôn.

- À ở gần đây có công an phường không em?

- Có anh ơi, đầu đường luôn ấy.

Thế là cái ý định cưỡng hôn tan thành mây khói trong đầu tui. Vào trong phòng khách, cái tui khoái nhất là chùm đèn trên trần nhà với cái tivi như cái bảng lớp. Rồi đi qua đúng 28 bậc thang (có thể là 29) thì đến phòng nhỏ. Đi sau nhỏ mới thấy móng nhỏ mới đẹp làm sao, công vút tròn lẳng kèm theo cái mùi đặc trưng của con gái. Ôi đã 2 năm rồi và giờ thẳng em tui đã hồi sinh.

- Anh đợi em xí em chưa dọn phòng.

- O anh sửa máy chứ đâu sửa phòng.

- Đợi em 5 phút.

Thôi thì đại gái nên đứng đợi cmn thôi.

- Xong rồi anh. - 7 phút sau.

Vào căn phòng màu xanh dương của nhỏ, thơm và nhiều gấu bông. không suy nghĩ nhiều tui tập trung ngay và luôn vào chuyên môn. Vâng và lady and gentelman, máy nhỏ bị lỏng dây mạng. Chưa vội cắm vào, tui đóng mắt ngẫu đứng dậy mà nói:

- Hồng nặng rồi em ạ.

- Thế giờ làm sao hã anh?

- Kiểm anh cái búa đi.

- Để em kiểm đã.

- Kiểm anh luôn cái bịch với cái cân nhớt.

- O chi thế anh?

- Đập bán đồng nát chứ chi.

- Anh lại trêu em.

- Nó lỏng dây mạng, ngồi lại đây anh bày cho lần sau tự sửa.

Rồi nhỏ ngồi sát bên tui, ôi mùi hương kích thích.

- Như này, thế này, rồi như này, cắm vào lỗ như này.... gshshssh

Rồi tui quay mặt sang xem nhỏ thế nào thì.....môi kề môi. Nếu không làm thì nãy giờ nhỏ cũng nhìn tui chứ đâu có nhìn máy tính đếch gì. Từ từ, tôi đưa môi mình lại gần nhỏ, mỗi lúc một gần một gần, nhỏ cũng đã nhắm mắt lại chờ đợi. Nhưng phút giây ấy, kị ức 2 năm về trước ùa về trong suy nghĩ, trong cảm xúc. Tui khựng lại và bất chợt tui cười

- Mặt em ngố quá hà

- Huhu, anh trêu em.

- Làm gì nhắm mắt lại thế?

- Buồn ngủ à?

- Kệ em.

- Xùy thôi anh về nhé.

- Em cảm ơn anh nhiều.

- Cảm ơn không thể à?

- Ồ thế anh muốn gì?

Tui đưa má mình ra đòi hôn, ai dè nhỏ đáp lại 1 câu xanh rờn

- Lúc cơ hội đến không biết nắm bắt, đến lúc mất lại đòi. Không cho.

Quê quá tui cáo từ nàng rồi về luôn. Thời gian trôi qua nhanh thật, mới đây trời đã sẩm tối. Tui ghé tạp hóa mua 10 lon sài gòn xanh rồi về phòng. Tui uống, cố uống, tui nhớ Vy, nhớ người con gái 2 năm trước. trong cơn say tui vô thức.

- Vy, về bên anh đi em..

Bằng đi 1 thời gian sau, tui vẫn giữ liên lạc đều với nhỏ Q.A nếu không muốn nói là thân hơn. Tui cũng không còn game nữa mà đã kiếm được việc làm ở quán cafe của người quen.

- Mà đang đâu Quân sịp vàng?

- Bố dộng chết mẹ mà đang ở quán làm.

- Net không.

- Net con tặc

- Thằng bố láo.

Nói rồi tui cúp máy, thằng Huy nó là như thế. Khùng khùng nhưng được việc, dễ bảo.

- Lấy cho em 1 sữa 1 đen đá ít đường.

Tiếng khách í ới làm tui bận rộn, mới chốc đi cũng đã 9h tối, còn 1 tiếng nữa là tan ca rồi.

- Anh Quân.

Tiếng gọi bên khu C làm tui quay lại.

- Ồ Mai, chào em.

- Anh Quân làm đây à?

- Ủ nửa tháng rồi em.

- Trong anh ngon giai ra nhé.

- Ủầy gái chê đấy em.

- Có anh chê gái thì có, thôi cho em.....

Lấy nước xong cho cái Mai tui cũng thay đồ ra rồi về luôn. chả là từ nhà ra chỗ làm có 1 cây nên tui đi xe đạp. khỏi tốn xăng với cả bảo vệ môi trường.

Đùng - tui ngã lăn quay ra đường.

- Ông anh đi xe kiểu gì thế? - thằng nhóc chạy chiếc sirus có con ghệ ngồi sau hỏi

- Thế trên đời này mà nghĩ có mấy kiểu lái xe.

Mặt thằng nhóc thộn ra, con ghệ ngồi sau nó nhăn nhăn mày rồi nói

- Thôi đi anh.

- Bố cái thằng ranh. - tui gào lên khi tui nó đã chạy xa

Trầy hết chân tay, tui đánh xe về nhà, ông u bà u ngủ hết rồi mà chưa ngủ thì cũng chả sao. Lấy oxi già ra, nghĩ đến cảm giác ran rất thể là lại cất vào. Tắm xong định ngủ thì con Vertu khựa rung lên bần bật.

- Anh nghe Q.A ời.

- anh em nhờ anh cái này. Gấp lắm rồi.

- Nói anh nghe.

- sáng mai anh đi đảo với em nhé.

- Đảo đảo gì?

- Hòn mun anh ạ.

- Ôi trai đẹp thiếu gì mà lại rủ anh.

- Em không đùa đâu, nhớ nhớ em năn nỉ ấy.

Đờ mờ cái giọng như thế thì bố thằng nào cứng cho nổi.

- Nói anh lý do.

- Mai họp lớp cấp 3 nhưng em không có người yêu.

- Thì sao đâu?

- Luật đùa nào không có người yêu thì phải uống 1 chai nước biển.

- Ôi dào uống cho có iot.

- Anh cứ trêu em.

- Nhưng mà...

- Nhưng sao?

- Em phải bao anh vì em mời anh.

- Okee, dị là anh chịu rồi nha.

- ừ mấy giờ em?

- Sáng mai 8h anh qua nhà em nha

- Ủ anh biết rồi..

3. Chương 3

* 2 năm trước

- Bác sĩ, cứu Vy dùm con đi bác sĩ. Con xin bác sĩ mà.

Đêm đó, một đêm mưa gió bão bùng, đêm mà tui khóc hết nước mắt trước hành lang bệnh viện khi em mất vì bệnh máu trắng. Lúc đó, tui tự trách mình vô tâm không biết em mắc bệnh, trách mình không phát hiện có lẽ giờ này em đã được chữa khỏi.

- Vy, về với anh đi em. - là câu nói hằng đêm tui thường nói 2 năm nay, là câu nói mà tui nói những lúc say, và là câu nói những lúc mà tui tuyệt vọng nhất.

Em, người con gái mang hết cảm xúc của tui đi theo em xuống lòng đất sâu....

* Thực tại

Tui mở mắt ra lúc 7 giờ sáng và dĩ nhiên tui không quên là hôm nay mình sẽ đi du lịch với con bé Q.A... Lấy cái balo ra, tui nhét vào đó 2 cái sịp yêu thích, 2 cái quần và 2 áo thun. Vệ sinh cá nhân xong, tui ghé qua quán cà phê cóc tui với thằng Huy hay uống nhầm nhi ly cà phê điều thuốc.

- dù má mày trốn nợ hã Quân.
- nợ nợ con tặc, bố đi du lịch với gái nhá.
- Định mệnh ăn mảnh khoe khoe cc à?
- Ô hay, tao đã bỏ bu mày nhớ. à mà trễ giờ rồi, tao đi đây.
- Thượng lộ nằm ngang nha huynh đệ.
- Đụ má thằng mặt l**.

Nói rồi tui đạp nổ con wave tàu rồi nhà nàng thẳng tiến, đến nơi tui bấm số gọi nàng xuống mở cửa

- Anh tới rồi này.
- Ừm anh đợi em xí.

7 phút sau con nhỏ xuống. Eeeee.. sexy lady.. Con nhỏ mặc cái áo khoét nách mà lộ cái áo con mà bọn con gái thường mặc và nó dài đến nữa đùi cảm tưởng như con nhỏ không mặc quần bên trong.

- Đồn cảnh sát chuyển chỗ chưa em?
- Dạ còn ngay đây anh ạ. Mà chi thế anh?
- Anh hỏi xã giao thôi, mà đi chưa em?
- Đợi tí xe tới anh ơi, mà nhớ giao kèo hôm qua không đấy?
- Nhớ, giao kèo là em mời anh đi em phải bao anh.
- Không phải, cái kia kia.
- what the kia kia?
- Giả làm bạn trai em ý.
- Haha tưởng gì em yêu lại đây anh hôn cái nào.
- Á.. Không phải lúc này.
- Anh đùa thôi. Ăn sáng chưa em?
- Ăn rồi, còn anh?
- Anh ăn rồi. - nói thế chứ sáng giờ có tọng nuốt gì đâu.

Vô nhà, con nhỏ rót cho tui ly nước lọc, thôi kệ uống cầm hơi tí ra bố ăn lại sau. Tầm 8h30 1 chiếc Mẹo 9 chỗ đỗ cái xích trước nhà con nhỏ. Đờ mờ nhìn sơ qua là biết cậu ấm cô chiêu rồi. Đồ hiệu, mùi nước hoa, da trắng ôi tự ti quá. Đám trong xe bước ra có 7 đứa, 4 trai và 3 gái, thế là xác định 1 thằng uống nước biển với ông mày. Con nhỏ hồ hởi chạy ra đón đám bạn mình, còn tui thì vẫn điềm tĩnh ngồi uống ly nước lọc không mùi không màu không vị.

- Ơ Q.A ai đây? - 1 con nhỏ xinh xắn hỏi
- Đây là anh Quân, bạn giai tao.
- Á dù á dù. - Cả đám nó nhón nháo
- Anh chào các em. - tui nở 1 nụ cười tắt cmn nắng.
- Anh ở đâu ạ?

- À anh ở trên.

Cả đám nhìn tui khó hiểu mà tui cũng đâu cần bọn nó hiểu, cái bọn không cóiot này không nên nói nhiều với chúng vì chúng rất nguy hiểm và manh động. Xăm xăm tí thì 9 giờ lên xe ra bến tàu. Nói thật chứ bẩm sinh tui có cái bình say tàu say xe, đi gần không sao chứ đi xa là ói tè lè luôn. Mà cái đảo sắp đi nó cách bờ 45 phút tàu chạy là mấy thím biết nó xa hay gần rồi á.

- Q.A lấy hộ anh cái bịch đi Vy, anh sắp không được rồi.

- Bịch nè anh.

- O ọe ố ố á.....

- Xin lỗi các em cái này bẩm sinh rồi.

Mặt xanh mặt vàng 1 lúc thì cũng tới đảo. Biển xanh với nắng vàng, có các cô gái mặc bikini 2 mảnh bơi lội và phơi nắng - quả là thiên đường.

- Ái đau Q.A, sao ngắt anh?

- Tự biết, liệu em.

- Thế giờ đi đâu?

- Lên nhận phòng anh ạ.

Thế là bọn chúng dồn tui với 4 thằng đực rựa, còn 4 đứa con gái ở chung. Thay cái quần đùi với áo thun xong, tui ra lan can đứng ngắm biển và phì phèo điệu Jet, quả thật từ ngày vy mất tui đam ra nghiện thuốc. Đang feel thì có 1 thằng sáng sủa đẹp trai bước ra.

- Chào anh em tên Đức.

- Ủ anh chào em.

- Anh quen Q.A lâu chưa?

- 2 tháng rồi em ạ.

-Ồ cũng lâu nhể.

- Sao thế em?

- Em là ex-man của Q.A

- ồ, giờ anh mới biết. Q.A chưa kể bao giờ.

- Em vẫn còn tình cảm với Q.A và em nghĩ Q.A cũng vậy. Nếu có thể thì anh có thể cho bọn em cơ hội lần này để nói lại với nhau được không ạ.

Đu mạ, cái thằng này nó sợ uống nước biển nên làm liều hay sao ấy. Đang phân vân chưa biết trả lời sao thì đám con gái cứu tui

- Mấy ông đu tắm biển nào, nhanh lên.

4. Chương 4

Nói thiệt với các thím là lúc ra biển tui hoang mang lắm vì toàn bikini 2 mảnh không thôi, nhưng may là biết kiểm chế nên hôm nay mới có chap 4 cho các thím đọc. Vừa mới đến bọn nó đã nhảy ùm xuống biển kiểu như thiếuiot lâu ngày ấy. Còn lại tui với Q.A trên bờ, tui hỏi:

- Thằng Đức nó kể anh hết rồi nhé.

- Anh biết hết rồi à? - mặt nhỏ xị xuống
- Ừ nó bảo anh nó yêu em nhiều lắm.
- Mặc nó.
- Anh không biết sao nhưng anh đóng thế như thế này không hay cho lắm.
- chứ anh muốn sao?
- Anh muốn làm quần chúng.
- Anh cứ trêu em.
- Xuống tắm đi em.
- Anh không tắm à?
- Hút hết điếu này anh xuống.

Thế rồi cặp mông thần thánh của con nhỏ hướng biển thẳng tiến. Ngồi trên bờ tui phì phèo điếu thuốc ngắm các em xinh tươi, thằng em trong tui đã vươn vai đón nắng.

- Cứu với cứu với.

Nghe xa xa có người chết đuối nhưng tui không quan tâm vì biển thiếu cha gì cứu hộ. 45 phút sau thì bọn nó lên bờ, đóng cho tròn vai bạn trai tui lấy cái khăn choàng cho nhỏ rồi hỏi

- lạnh không em?
- hơi hơi anh ạ.
- ừ về phòng đi rồi anh sưởi ấm cho em.
- anh cứ trêu em.

Từ lúc về tui nằm lì trong phòng xem tivi, mẹ nó chứ resort mà chơi tivi cổ. Cuộc vui bắt đầu khi mấy thằng đực rửa từ đâu xách về 2 thùng tiger với 1 bịch mực nước. Cái gì chứ trong ăn nhậu tui là.....chùm phá mỗi. Nhập cuộc, tui uống 2 lon đề ba trước rồi bắt đầu ăn, còn việc thể hiện là để các nam nhi kia. Bọn con gái uống mỗi đứa 2 lon, mặt đỏ phừng phừng. Riêng thằng Đức thất tình nên nó uống được nửa thùng. Bọn nó hát hò, bọn nó chém gió tui mặc kệ vì mực nướng ngon hơn, nói chuyện với mực nướng vui hơn. Tàn tiệc, tui là thằng no nhất và tỉnh táo nhất. Bọn nó thì say nằm lì cả ra sàn. Giữa đêm thì hơi biển lên làm trời trở lạnh, sợ bọn nó trúng gió nên nam nữ gì tui quăng hết lên giường kể cả nhỏ Q.A. Tui một mình ung dung đóng cửa về phòng chiếm đóng 1 mình 1 cái giường. Mới vừa đặt lưng xuống giường chưa kịp ngủ thì nghe tiếng gõ cửa cộc cộc. Tui ra mở cửa thì thấy nhỏ Q.A, nhỏ mè nheo:

- Sao anh bỏ em bên đó?
- O anh tưởng em ngủ rồi.
- Em chưa ngủ. Đi, anh với em đi uống tiếp.

Đệt, gặp thú dữ cmnr.

- Thôi ngủ đi, đêm rồi bia bọt cái gì.

Lẳng nhẳng 1 hồi thì nhỏ cũng chịu lên giường nhưng chưa chịu ngủ mà còn nằm hát hò múa tay múa chân gì ấy. Mãi lúc sau nhỏ mới ngủ, tui đắp chăn cho nhỏ rồi châm điếu thuốc đi dạo biển vì nếu ở trong phòng sợ không có chap 4 cho các thím đọc. Biển đêm đẹp tuyệt, chỉ có tiếng sóng. Đi một hồi cũng mỏi, tui dừng lại rồi ngồi xuống cát. Bỗng tui lẩm nhẩm bài hát ngày trước tui với Vy hay hát. Bài ngày mai nắng lên anh sẽ về.

"Anh có yêu em không?

Có, anh mãi yêu em."

Nước mắt tui lại chảy, miệng lại lẩm nhẩm cái điều chẳng bao giờ xảy ra:

- Vy, về với anh đi em..

* 2 năm trước

- Này, sao lúc nào anh cũng không mặc áo mưa thế?

- Mát mà.

- Bệnh đấy.

- Anh trâu lắm.

- Anh có yêu em không?

- Có anh mãi yêu em.

- Yêu mà không nghe lời. Xạo.

- Ô hôm nay dám bắt bẻ anh nữa à?

- Anh buông ra nhột em.

- Sợ chưa?

- Sợ rồi. Mà lau người cho khô đi, em nấu cho tô mì.

* Thực tại

Có lẽ tiếng sóng đã giúp tui điềm tỉnh trở lại, nhắc cái tâm trạng nặng trĩu đi về phòng. Con nhỏ vẫn còn ngủ, tui lấy 1 cái mền trải xuống nền rồi thiếp đi. 8 giờ sáng tui tỉnh dậy, con nhỏ đi đâu mất, đánh răng xong sang phòng kia cũng chẳng thấy ai. Có khi nào bọn nó bỏ tui lại rồi về không ta. Ra ban công sưởi nắng 1 lúc thì bọn nó về.

- Ô anh Quân tối qua anh uống say tí bỉ làm bọn em phải vác anh về phòng.

- Anh nặng vl ra.

Mặt tui thộn ra, là do bọn nó uống nhiều nên hoang tưởng hay là do tui say thật. Lịch trình hôm nay là sáng đi tham quan khu du lịch trên đảo đến chiều thì về. Cũng không có gì thú vị ngoài việc lúc tham quan chuồng khỉ, thằng Đức đưa cái đầu lại gần chuồng khỉ lắm bầm

- Bé khỉ dễ thương ra đây anh biểu.

Thế là con khỉ mẹ từ đâu xông ra nắm đầu nó kéo vào thanh sắt 2 phút kêu côm cốp kiểu như “ghẹo con tao này, treu con tao này”, cả đám cười rần rần. Đến chiều thì về đến nhà nhỏ để lấy con wave tàu.

- Anh về nhé.

Rồi nhỏ bẹo má tui phát rồi đi ngay vào trong. Về đến nhà, con vertu khựa lại rung lên bần bật (con này làm sextoy là chuẩn éo phải chỉnh), tin nhắn của con nhỏ đến:

- Cảm ơn anh đêm đó đã đắp chăn và không làm gì em ^__^

- Ờ anh là thanh niên cứng mà. Thôi em ngủ đi.

- Anh ngủ ngon.

Định ngủ nhưng ai dè bà u lên nắm đầu xuống phụ gói hàng mai đem ra chợ bán. Ngồi gói hàng mà buồn ngủ thành ra mỗi lần mắt sụp xuống là lại phải đập ngực thật mạnh hết lớn

- Không ngủ, không ngủ, không ngủ

- Mày bị khủng hã Quân, gói nhanh lên.

- Dạ má...

5. Chương 5

Vàng và hôm nay là ngày tui lãnh lương, cầm 1 triệu 7 trên tay mà rưng rưng nước mắt vì trước giờ tui toàn ăn bám ông bà u. Tui gọi cho má bảo tối nay không được ngủ vì tui sẽ mua lẩu bò về cả nhà cùng ăn, thế mà bà phán 1 câu xanh rờn:

- Tao ngủ không gói hàng cái nhà này ăn cái gì?

Mặt tui thộn ra, cúp máy. Tui gọi cho thằng Huy bảo nó tối nay 10 giờ sang nhà tui nhậu luôn. 21h45, tui ra khỏi quán liền cọc cạch con xe đạp 2 cây số để mua 1 suất lẩu bò với 1 thùng tiger ăn mừng. Cột thùng tiger ở yên sau người ngoài nhìn vô không biết cứ tưởng là tui mới nhập nha đại lý nào chôm về. Về đến nhà, thằng Huy đang ngồi phụ má tui gói hàng

- Đi ế gì lâu dì mày?

- Ế lâu có đồ cho mày tọng à?

Rồi tui đá đít nó bảo xuống bếp lấy chén đĩa nôi lên đây. Thế rồi cả nhà ngồi quây quần bên nhau vừa uống vừa cười nói. Má tui uống dữ lắm nha, bà uống được 3 lon lận. Thằng Huy yếu sinh lý nên uống 2 lon là bắt đầu múa hát rồi. Ba tui thì sức khỏe yếu nên ổng không uống. Tui uống 5 lon còn lại cất tủ lạnh uống dần. Cái điều mà tui lo sợ nhất là đêm nay ngủ với thằng Huy.

- Trang ơi anh yêu em ưm ưm. - cứ mỗi lần nó mở là quay sang ôm tui, có khi còn hôn nữa mới kinh.

Để thoát khỏi địa ngục, tui xuống nhà mở cửa ra vườn phỉ phèo điếu thuốc. Đang feel thì nghe tiếng cọt nhả, nói thật chứ cái xóm tui ở là cái xóm khá nhiều tệ nạn. Từ đó trẻ trâu sinh ra theo thời thế, ba cái chuyện con gái đi khuya ngang qua khu này bị bọn nó chọc ghẹo tui không lạ gì. Ngó đồng hồ cũng 2 giờ sáng, tui nghĩ chắc cũng không phải loại con gái tốt đẹp gì nên vẫn ung dung hút thuốc. Tầm 5 phút sau vẫn nghe tiếng mấy đứa tui nó chọc ghẹo nên tui cũng ra hóng hớt xem sao. Đừ, bản số 52. Mà sai gòn cách tỉnh tui cũng phải 500 cây. Chắc sinh viên về thăm nhà mà không có tiền ở trọ đây mà. Nghĩ cũng tội mà thôi cũng kệ, tui toan đi vào nhà thông đít thằng cọt đột kia nhưng lương tâm không cho phép. Tui đi ra hèm bên hông nhà, mở cái cửa sắt nhỏ nhỏ ra, đập bộp bộp.

- Đen, đen, dậy mày.

Tui đập con bực giề nhà tui dậy rồi tháo xích cho nó. Nước dãi lòng thông nhìn thấy ghê. Lúc trước ba tui còn trong đơn vị nó là con chó ba tui huấn luyện, nhưng từ khi ổng gặp tai nạn rồi xuất ngũ, còn mình nó ở trong đó không ăn không uống nên người trong đơn vị gửi nó cho ba tui ngoài này luôn, có chuyện thì nhờ nó giúp. Người trong xóm này ai cũng biết độ tàn nhẫn của nó, 2 năm trước có 2 thằng nghiện leo rào vào nhà tui định ăn cắp cái xe đạp. Ai ngờ chưa kịp lấy xe 2 thằng đã bị con đen cắn cho 1 trận, 1 thằng phải cắt bỏ 2 ngón tay. Từ đó ba tui phải xích nó lại sợ nó cắn người. Tui búng tay rồi đi ra phía cũng, con Đen cũng lèo đèo theo sau. Tui để tay trước mặt nó rồi chỉ sang đám bên kia (cách ba tui bày để cho nó tấn công), thế rồi cánh cửa sắt rỉ sét nhà tui dần dần mở ra. Cục thịt đen từ trong phóng ra làm mấy thanh niên kia hoảng loạn chạy tá hỏa, có thằng còn đu lên tường la oai oải. Có vẻ lâu ngày chưa được vận động nên con đen sung lắm. Khi trẻ trâu rút hết, tui huýt sáo.

- Đen, vô nhà mày.

Khi con đem đã vô nhà, tui cũng nghe tiếng máy của 2 con nhỏ nổ rồi khuất dần phía cuối đường, và cuối cùng điều tui phải đối mặt - là thằng Huy.

Bằng đi 1 thời gian cũng đến ngày vác thân lên giảng đường vì tương lai của bản thân. Sau 2 tháng hè thì tui cũng tân trang lại con wave tàu được chút. Ngôi trường thì vẫn như ngày nào nhưng mộng thì rất nhiều mộng mới và có vẻ như chủ nhân của những cái mộng quá tàn nhẫn khi gò bó chúng quá mức. ầy lan man quá, nhìn bọn tình nguyện viên đến phát tội, mồ hôi mồ kê chảy tùm lum hướng dẫn bọn năm 1. Tui đảo mắt 1 vòng tìm nhỏ Q.A nhưng không thấy.

- Ê ra quán bà 2 uống trà mày.

- Đờ mờ mọi lần tao thấy mày ra đó có uống trà đếch đâu.

- Bắt bẻ bố đảm.

- Này, ngon tọng vào đi rồi biết.

Đang cãi lộn thì có 1 em trông khá xinh nếu không muốn nói là rất xinh đến hỏi tui với thằng Huy.

- 2 anh cho em hỏi là khu 4A ở đâu ạ?

Tui đá chân thằng Huy cái rồi ung dung bước ra quán bà 2, vừa bước vừa cảm thấy mình quá cao thượng vì đã cho thằng bạn F.A 1 cơ hội.

10 phút sau nó từ trong trường hồ hởi chạy ra.

- Đm tao làm quen xin số được rồi. Xinh phết mày ạ.

- Khi nào thịt được bảo tao.

- Đm con tó.

- Mà nó tên gì?

- nó tên Uyên ở Đà Nẵng vào đây học.

- Dù, kí túc xá à?

- Ủ, nó ở phòng 302 khu 4A.

- Ủ nó kìa phải không.

Theo hướng tay tui chỉ, đúng là con nhỏ lúc nãy và nó đang ngồi sau 1 chiếc SH 150i và ôm thằng vô danh tiểu tốt nào đó.

- Địt cụ con bitch, bố giết mày.

Giọng thằng Huy gào lên trong vô vọng. Uống xong nước, tui với thằng Huy vào lớp và mọi chuyện vẫn cứ theo 1 lịch trình cứ thế tiếp diễn ngày qua ngày, tui vẫn còn làm ở quán cafe nhưng chỉ làm ca tối. 5 ngày sau, trong khi đang xem đỡ bộ JAV thì con vertu khựa rung lên bần bật - tin nhắn của nhỏ Q.A.

* 2 năm trước

- Này em ơi anh nói này.

- Ơ ai vậy ạ?

- Em nhìn phía kia kìa, đấy. Thằng bạn anh nó muốn làm quen với em. Nó tên Huy.

- Hihi, thế sao anh k lại đây?

- nó nhát nên nhờ anh xin dùm ấy mà.

- Dạ.

- em ghi hộ anh tên với cả số điện thoại lên đây nhé.

Con nhỏ ghi chép 1 hồi cũng xong.

- Đây anh.

- Anh cảm ơn nhé.

- Rồi nè thằng đụt, có cái số điện thoại cũng không dám xin.

- Ui cảm ơn mày, em nó xinh nhể.

- Ủ xinh, ráng mà cưa.

- ui người đẹp tên cũng đẹp, Nguyễn Trần Thanh Vy.

- Ừ.....

6. Chương 6

- anh Quân ơi em nhờ này xiu được không?

- nói đi Q.A

- Chuyện này hơi cực nhưng sướng anh ạ.

- Em nói nhanh đi anh kích thích lắm rồi đây này.

- Anh cứ nghĩ đi đâu, làm gia sư em được không?

- Đại học còn học gia sư à?

- cái này ba em bắt nhưng mà người ngoài em không thích. Anh giúp em đi mà, có lương đấy.

- Anh biết dạy mỗi môn tình cảm và môn sinh học thôi.

- Anh cứ trêu em, có giúp không thì bảo?

- Để anh suy nghĩ đã.

- Trả lời em mau nhé.

- Ừ.

Xem nốt bộ JAV của yui hatano, tui ra ngoài dắt con xe đạp ra chuẩn bị đi làm. Mà nào tối nay lạ thể, mặt trời đâu mất rồi (đùa các thím tí). Vừa đến quán lão quản lí đã để chuyện cho tui làm

- Quân, vào kho lấy mớ đồ trang trí trung thu treo lên trước quán đi. Cẩn thận nhé.

Mở cửa kho ra thì cơ man là đồ, nhìn là muốn xả kèo rồi,l. Lôi cái đầu lân với một đồng dây nhợ lồng đen ra, tui bắt tay vào trang trí. Mẹ họ, sáng không làm, chiều không làm, đợi tới tối rồi hành người. Kéo cái đầu lân gần 5 kí lên cái thang mà tưởng chừng cái thang nhôm có thể gặp làm đôi bất cứ lúc nào. Cuối cùng cũng xong ngắm nghía 1 hồi thì lão quản lí chạy ra nói câu nghe cũng được

- tốt lắm, tháng này anh tăng lương cho.

Tối nay thứ 7 nên khách đông vật, từ các em học sinh cấp 3 môi đỏ má hồng đến các cặp tình nhân tình tứ. Bỗng:

- Ê thằng đụt.

Quay lại thì té ra là thằng Huy, mà nó không đi một mình mà đi cùng với con nhỏ Uyên vài ngày trước. Tui kéo nó ra 1 góc hỏi

- mày định 2 súng bắn 1 lỗ à?

- Bậy mày, 1 súng 1 lỗ.

- Địt cụ mày ngáo à?

- Thằng đi SH mấy bữa là ba con nhỏ.

- Ba nó mà nó ôm thể à?

- Chứ mày biểu nó ôm ba nó sao?

- Ờ ha.. Sao tán được đây?

- Đâu tao rủ em nó uống cà phê thôi.

- Ồ, khi nào chịch bảo tao.

- clmm.

Thế rồi tui với thằng Huy trở lại, đem cho bọn nó 2 ly cà phê cũng là lúc tui tan ca luôn. Dắt cái xe đạp cọt kẹt trên nẻo đường quen thuộc, công nhận tiết trời ban đêm tháng 9 mát thật. Giờ này ngoài đường chỗ tui gái thì phải nói là đâu cũng có, đa số toàn tiểu thư sáng áo dai đến trường tối váy ngắn lắc trông bar.

- Anh Quân.

- O đi đâu đấy Q.A?

- em đi mua đồ ăn khuya.

- chứ không phải đi quẩy à?

- Anh nói gì?

- à anh hỏi em mua giò chó quẩy à?

- không em mua bánh tiêu.

- ăn cái đấy vô sinh đấy.

- Ui, thật hã anh?

- Đùa đấy.

- Anh cứ trêu em.

- Ui con Q.A bữa nay đổi gu ghẹo trai nghèo nè bọn mày ơi.

Cái đồ mờ từ đâu có 5 chiếc xe ga chạy tới và trên 5 chiếc xe ga đó có 5 con trâu trẻ. Tui toan đỡ cốp xe lấy con dao bấm ra vì nghĩ sắp có biến mà quên cmn mất là hôm nay đi xe đạp. Đành hỏi nhỏ

- Ai thế em?

- Dạ bạn em, em xin lỗi.

- Giờ sao đâu, anh nghèo thật mà. hahaha..

- Em.. hic..xin lỗi mà..

Rồi tự nhiên con nhỏ khóc. À mà tui không như mấy thím kia toàn bảo sợ nước mắt con gái, riêng tui tui đêch sợ, khóc chán tự nín.

- Này sao khóc đấy?

- huhuhu..

- tui dè à.

- Em xin lỗi.. hic..

- Không sao, mà đấy là bạn em à?

- Dạ.

- Ủa lần sau chọn bạn kĩ kĩ chút nhá. Thôi anh về đây.

- O thế còn làm gia sư cho em.

- Anh nghĩ anh chẳng dạy nổi đâu.

- Nhưng lương 1 tháng 5 triệu lận.

- Anh không quan tâm đến lương bổng đâu. Anh đồng ý.

Nói thật chứ 5 triệu tui làm ở quán cà phê 3 tháng vhawsc gì đã tới nên cứ đồng ý đại đi rồi tính sau.

- Mà có gì mình liên lạc sau nhé, anh buồn ngủ quá.

- Em đẩy anh về nha.

- Thôi, tha mạng.

Rồi tui lại cót két đạp xe về nhà..

Sau vài ngày sắp xếp thì hôm nay là ngày đầu tiên tui đến nhà dạy kèm con nhỏ, và đồng thời trình diện người sẽ phát lương cho tui - ba con nhỏ. Trước giờ đi đâu tui cũng quần jean áo thun, nhưng hôm nay là ngày đầu tiên tui làm thầy giáo nên phải nghiêm chỉnh. Tui mượn nguyên set đồ áo sơ mi sọc, quần tây kèm giày da của ba. Trông cũng bảnh trai, xức vội chai rexonax vào nách. Tui nổ máy con wave tàu rồi bon bon đến nhà nhỏ.

- Ủa sung sướng thế, người đẹp ra tận cửa đón anh à?

- Hihi, trông anh ngố thế?

- Ngố à? Lịch sự chứ.

- Ừm lịch sự.

Vừa nói con nhỏ vừa đưa tay lên bẻ bẻ cổ áo rồi vuốt vuốt áo tui. Rồi nhỏ dẫn tui vào nhà diện kiến ba nhỏ.....

P/s: Mình xin nói trước 1 chap mình viết không được dài, vì mình không muốn lan man quá nhiều mà làm loãng nó mà mình chỉ bám sát vào nội dung thôi. Và mình sẽ dừng đúng lúc để làm cho nó thêm phần gay cấn. xin cảm ơn

7. Chương 7

Vâng và tui đang đứng trước mặt ba của nhỏ. Tưởng ổng cũng to con nếu không muốn nói là quá đồ. Cứ cảm tưởng tới cú đâm của ổng là tui sợ muốn đá ra quần.

- Dạ con chào chú.

- Quân phải không con? Ngồi đi.

- Dạ.

- Con bao nhiêu tuổi nhĩ?

- Dạ con 21 chú ạ.

- Lớn hơn con Q.A nhà chú 2 tuổi nhể. Thế con học trường nào?

- Dạ con học năm 3 chung trường với em nhà ạ.

- Thế cơ à, nghe Q.A bảo con giỏi vì tính lăm à?

- Dạ cũng tạm tạm thôi chú.

- Con cứ khiêm tốn, vài bữa rảnh sang bày chú sử dụng vì tính nhể, bảo con Q.A nhưng nó cứ ậm ừ rồi cho qua thôi.

- Dạ.

- Thôi 2 đứa lên trên đi, cô ba pha nước cho 2 đứa nó đi. (cô ba là cô giúp việc nhà nhỏ)

Ủa, cuối cùng cũng được trở lại căn phòng màu xanh dương nhiều gấu bông và thơm mùi con gái.

- Nào em muốn anh dạy cái chi rứa?
 - Ô anh là thầy giáo mà.
 - thì em muốn học gì anh dạy đó.
 - anh không coa giáo án à?
 - Lần đầu tiên anh dạy kèm nên đừng đòi hỏi quá nhiều.
 - xí, thôi anh mở máy chơi game đi, có gì không hiểu em hỏi.
 - Chơi game và mỗi tháng nhận 5 triệu?
 - Thuê gia sư ngoài em chẳng thích, như anh với em lúc này chả thích hơn sao. Vả lại 5 triệu với ba em có là bao.
- Ui đúng là nhà giàu thích thật, bỏ 5 triệu 1 tháng ra thuê tui về chơi game mỗi ngày 2 tiếng. Bật máy lên, thật sự là chả có game gì đáng để tui chơi. Thế là phải dow bản cài đặt CF về ngày mai triển.
- Ở đây được hút thuốc không em nhỉ?
 - Không hơi lắm, mà anh cũng bỏ thuốc đi, bỏ bèo gì đâu?
 - Nếu có phép màu, anh sẽ bỏ thuốc.
 - Phép màu gì?
 - À không có gì. Làm bài đề.
 - Anh khó hiểu thật.
- Lướt voz xí xem vài cái tư vấn cũng chán, tui treo máy quay sang ngắm nhỏ. Nói thật, nhỏ là mẫu người mà thằng đàn ông nào cũng ao ước. Khúc nào ra khúc đấy, mặt xinh, da trắng, con nhà giàu, chắc phải tốn mớ tiền mới yêu được nàng.
- Này làm gì nhìn em trân trân thế?
 - À anh đang suy nghĩ 1 số chuyện.
 - Chuyện bậy bạ đúng không?
 - Này sao em thích nghĩ xấy về anh thế?
 - Hừ.
 - Làm bài đi.
- Ngồi mãi mà nhìn đồng hồ còn tận 45 phút nữa. Tui đứng dậy tham quan 1 vòng phòng nhỏ.
- hahaha, em lúc nhỏ ngố thế.
 - anh yên lặng em làm bài.
- Tui tiến lại ngồi bên cạnh nhỏ xem nhỏ làm bài.
- Chỗ này sai rồi nè, giải như này mới đúng.
 - woa anh giỏi thế.
 - Mấy bài này tù làm em ạ.
 - Xí, thế mà lúc nãy ba em bảo anh khiến tốn.
 - Này Q.A!
 - Sao anh?
 - Có thằng nào đang theo đuổi em không?

- Có anh ạ, nhưng em chẳng thích.
- Chắc tội nghiệp, mấy thằng đó có mắt như mù.
- Ý anh là gì.
- Hồng có gì.
- Xí.
- Q.A này?
- Gì nữa?
- Anh theo đuổi em được không?
- Em chẳng biết đâu.
- Haha có cho anh vàng thôi anh cũng không theo đuổi em.
- Để em làm bài đi mà. Không em cần đấy.

Thế là tui chìa móng ra

- Cho anh xin dấu răng.
- Huhu em méc ba.

Nghe 2 chữ méc ba mà tui suýt vãi ra quần. Cứ nghĩ cánh tay như Dom trong fast and furios đó mà đập vô bản mặt tui thì..

- Thôi làm bài đi, anh không chọc nữa.
- hè hè, Quân ngoan.

Cứ thế, mỗi buổi chiều tui lại tới nhà nhỏ dạy kèm, mà thực ra đâu có dạy gì vì học trò của tui thừa iot cmnr. Cứ thế mọi chuyện diễn ra suông sẽ cho đến một hôm, có 1 sự cố làm tui và nhỏ cách mặt nhau vài ngày...

8. Chương 8

* 2 năm trước

- Sinh nhật vui vẻ nha anh yêu.
- Ủầy, em yêu cứ bày trò, hôn anh cái là anh mãn nguyện nè.
- Xí, ai thèm. Đeo vô đi em tự đan á.

Sinh nhật năm đó em tự tay đan cho tui khăn choàng vì tui bị viêm xoang nên những lúc trời lạnh rất dễ bệnh. Khăn em đan không được đẹp cho lắm nếu không muốn nói là thô, nhưng đó là món vật quan trọng nhất với tui. Trên khăn em đan cả tên tui và em lên, ở giữa là 1 trái tim méo xẹo.

- Em tự đan hả Vy?
- Dạ.
- Xấu òm.
- tháo ra trả đây.
- Tặng rồi mà đòi lại.
- Kệ em.. Trả đây.

* Thực tại

Hiện tại tui đang ngồi trong phòng con nhỏ và đang bấm game, còn con nhỏ thì ngồi dưới nền làm bài. Đang bấm súng thì con nhỏ nắm áo giật giật.

- Anh, em chán.

- Thế gấp sách vở lại đi lên đây anh bày cho chơi game.

Nghe thế có vẻ con nhỏ hứng khởi lắm.

- Ui anh bắn hay thế, cho em bắn tí đi.

- Đi tới đi, nhấn W ấy. Điều khiển hướng đi bằng chuột.

- Anh, em có làm gì nó đâu mà nó bắn em.

- Nó là địch mà, gặp nó thì dí cái nòng vào người nó rồi bắn.

- Anh sao em bắn mà cái nòng nó giật giật đây.

Bó tay, tui bảo con nhỏ xuống học bài tiếp đi để máy tui chơi. Mặt con nhỏ xị xuống nhưng vẫn đi xuống tiếp tục học bài. Xong ván, tui quay xuống xem nhỏ học bài thì bắt gặp cảnh vai áo của nhỏ trễ xuống lộ ra dây áo lót màu đen với một mảng thịt trắng ngần. Mặt tui nóng lên, đã 2 năm rồi chưa gặp mấy cảnh thực tế như này. Theo thói quen như hồi trước tui làm với Vy, tui thò tay xuống kéo vai áo nhỏ lên nhưng éo hiểu sao cái dây áo lót nó lại tuột khỏi vai con nhỏ (dây áo lót nó hư cấu vcl). Con nhỏ lập tức quay sang nhìn tui và mặt từ từ biến sắc và... Bộp! 5 ngón tay mềm mại của nhỏ nhẹ nhàng để lại vết tích trên mặt tui và nhỏ ôm ngực khóc.

- Này em hiểu lầm rồi.

- Đồ biến thái, đồ dâm tặc.

Mặc tui thộn ra, cái tình huống có 1 không 2 này đây là lần đầu tiên tui gặp.

- Anh chỉ muốn...

- muốn sàm xõ tôi đúng không? - nhỏ cướp lời

Tui biết lúc này không thể giải thích được gì nên lặng lẽ

- Anh về đây, khi nào em bình tĩnh và muốn nghe giải thích thì gọi anh.

Nói rồi tui xách cặp mở cửa ra về để lại con nhỏ vẫn còn thút thút trong phòng. Giờ mới cảm thấy ran rát nơi gò má, tự nhủ lòng tối về hỏi anh google về vấn đề cấu tạo của áo lót.

Thế là đã 3 ngày rồi tui chưa đến dạy nhỏ và cũng chẳng liên lạc gì. Kiểu này chắc bảo con nhỏ là tui nghĩ luôn nhưng mà trong lòng lại thấy nhớ nhớ con nhỏ. Buổi chiều hôm sau trời mưa to, đang ngồi trong quán phở phèo điều thuốc bấm CF thì màn hình, chuột, bàn phím rung lên bần bật, cứ ngỡ động đất hóa ra là con vertu khựa nó rung làm tui hết hồn.

- Đến dạy em học.

Nội dung tin nhắn của con nhỏ chỉ có thế, tui lật đật bật dậy tính tiền rồi đội mưa đến nhà con nhỏ.

- Em xuống..hừ hừ..mở cửa cho anh..hừ hừ..

Tui gọi điện cho con nhỏ mà 2 hàm răng đánh vào nhau lập cập vì lạnh.

- Anh sao không mặc áo mưa, vào nhà nhanh lên kéo lạnh.

- Anh teo chim rồi.

- Hả anh nói gì?

- Anh nói anh không sao.

Vào nhà, nhỏ đưa tui một cái khăn nhưng lần này có vẻ như giữ khoảng cách với tui hơn. Tui tập trung thẳng vào vấn đề.

- Anh muốn giải thích.

- Anh nói đi.

Thế là tui kể từ a tới z cho nhỏ nghe. Cuối cùng nhỏ phán 1 câu xanh rờn

- Tạm tha anh, lạng quàng em cắt.

- Cắt gì em?

- thử rồi biết.

Vừa dứt câu tui nắm lấy tay kéo nhỏ vào lòng mình rồi đặt tay lên eo nhỏ ghì lại. Kê miệng lại gần tai nhỏ tui thì thầm.

- Anh làm thế này thử xem em có dám cắt của anh không.

Rồi tui buông nhỏ ra đông thẳng lên phòng.

- Anh Quân dứt lại, em cắt của anh này...

Giọng nhỏ vang vọng dưới chân cầu thang!

9. Chương 9

Càng ngày thì tình cảm tui dành cho nhỏ càng nhiều, nhưng mà 1 góc nào đó trong tui vẫn chẳng thể nào quên đi được người con gái đầu tiên trong đời. Vả lại nhà nhỏ giàu thế kia tui khác nào đĩa đeo chân hạc, tui không sợ dư luận nhưng tui ghét bị soi mói nên thôi, cứ theo kiểu anh em thân như bây giờ tốt hơn.

- Thằng cu, tối rảnh không?

- Chi mà?

- Tối nay festival biển, bọn thằng Lộc bảo 11h có bão. Đi không?

- Thôi tao không đi đâu, bỏ lâu rồi.

Bạn đang đọc truyện tại ThíchTruyện.VN

- Địt cụ thằng này lâu lâu đi lấy lại khí thế chứ.

- Trưa mai đem xe qua nhà tao hàn con bô dô rồi đi.

Ủầy, thì lúc trước tui cũng có bị thằng Huy dụ là đi bão rất vui và sau vài lần đi cùng nó thì tui ghiền thiệt, sau này trưởng thành tui thấy nó không tốt lành gì nên tui bỏ không đi nữa. Nhưng lần này không thể không đi vì là bão lớn, sẽ có rất nhiều gái để rửa mắt.

Đúng hẹn, tui vác xe qua nhà thằng Huy tiệm sửa xe của ba nó.

- Quân, mày trốn đâu bữa giờ không qua mà?

- Dạ đi học chứ đâu chú.

- Qua kiếm thằng Huy hã.

- Dạ, nó kêu con hàn bô.

- Hàn dô con wave tàu này hã?

- Dạ đúng rồi chú.

- Mả nội 2 tụi mày, tao mua nó 4 chai của thằng cha Vinh để tụi mày đem phá hã?

- Ồ con biết đâu, thằng Huy nó bảo ấy chứ.

Xong ổng kêu thằng Huy ra, 2 cha con nó tranh cãi 1 hồi thì phần thắng cũng thuộc về thằng Huy với lý do chính đáng là con với thằng quân test bô. Nó gác chân chống đứng tui lên rồi bắt đầu tân trang.

- Mày yên tâm bố đéo lấy tiền đâu. Đi bảo mà ex thì thường quá, làm con wave độc độc tối 2 thằng đi cho ngẫu.

- Định mệnh mày đi chung xe với tao à?

- Ủ, đéo đi chung tao đâu có ngu mà sửa xe mày.

- Còn cái bô?

- Mày cứ dùng, khi nào ổng đòi thì cửa ra trả, móp méo mày đền.

- Ờ.

Sau 2 tiếng đồng hồ nỗ lực cuối cùng nó cũng tân trang xong xe tui, tui thì đếch biết gì về độ xe, trước giờ xe tui toàn do nó độ. Bùm, bùm, bùm...

- Địt con mẹ, cái bô có nút âm lượng không mày vặn nhỏ lại hộ tao cái.

- Mày ngáo à Quân?

- Chứ nó nổ cỡ này dơ xóm bà con chửi chết.

Nó vào trong lục lục 1 hồi thì lấy ra 1 cái ống kim loại đưa cho tui.

- Đúc dơ ống bô là nổ kêu nhỏ lại à.

- Ủ, tạm được.

- Ủ tối rồi rút ra.

Xong, tui cáo từ nó rồi dọt qua nhà con nhỏ làm gia sư. Như thường lệ, tui móc con vertu khựa ra rồi gọi nhỏ xuống mở cửa.

- Ui, anh mới đổi xe à?

- Đâu có, xe anh trước giờ mà, mới tân trang.

- Cái bô ngộ quá anh nhỉ.

Lan man một hồi thì cũng vào công việc chính. Hôm nay là ngày đầu tiên tui được làm gia sư đúng nghĩa vì con nhỏ có vô số bài tập khó.

- Bài này làm sao?

- Làm như này này.

- Như này là như nào?

- Anh bí rồi.

- Gia sư kì dị, nè bài này làm dị nè abcxya,lauxanh.com bla bla..

- Em biết rồi con bảo anh bày.

- Chọc quê anh xí mà....

- Ê thằng cốt dọt qua nhanh mày còn đi.

- Ờ tao qua nè.

Bây giờ là 10 rưỡi tối và tui đang bị thằng Huy hối. Đêm nay tui chơi nguyên set đen cho tông xẹt tông với con xe. Hồi sáng thằng Huy nó sửa đề cho tui nên không cần phải đạp. Nhẹ nhàng tui đánh xe ra khỏi còng hẻm, ra đến đường lộ tui nghe theo lời thằng Huy rút cái ống kim loại ra và kéo hết ga. Sau đó tui nhận được vô số lời khen.

- Trời đánh thánh vật cả nhà mày nhá.

- Thằng này hết muốn ăn tết mẹ rồi.

- Trẻ trâu giờ nhiều quá.

Cuối cùng tui cũng tới nhà thằng Huy và đập vào mắt tui là con nhỏ Uyên.

- Em chào anh.

- Ủ chào em, làm gì đây thế?

- Dạ anh Huy rủ em đi chung.

- Qua lâu dữ mày? - Thằng Huy từ trong đi ra lên tiếng.

- Đm, giờ phải kẹp 3 hã mày? Để nhỏ Uyên ngồi giữa nhé.

- Không, tao lấy ex chở Uyên, mày đi mình.

Thế mà cứ ngỡ thằng bạn chí cốt đi chung với mình ai dè phản bạn theo gái làm tui cay cú không nói được nên lời. Nhẹ nhàng đề xe, lần này tui không ngu mà kéo ga nữa. Không đèn xe chết thì cũng bị thiên hạ trừ chết vì thea giới này có nhiều thằng mỗ thói phàn đầu trúng đó nên tốt nhất là chạy chậm. Ra đến điểm hẹn thì xe vô vàn là xe, từ 50cc đến 1000cc, từ xe đạp đến phân khối lớn đủ cả. Tiếng bô gầm rú vang cả một góc thành phố, sau yên xe là các em xinh tươi mặt quần không thể ngán hơn được nữa cổ vũ.

- Quân, sao im ắng thế nẹt lên.

- Ủầy mày nghĩ tao nẹt có qua tiếng chiếc CBR 1000 ngay kia không?

- Rút cái ống kia ra chưa?

- Rồi.

- Thế thì vọt hết ga và tỏa sáng đi.

- Ồ.

Brừm ừm ừm ừm ừm ừm.. Tui kéo ga 1 tràng dài kèm theo cái tiếng bô đinđin tai nhức óc đó.

- Đờ mờ sao im hết dị. - tui tự nghĩ vì khi tui hạ ga xong không khí trở nên yên ắng lại thường.

Huýt, lộp bộp lộp bộp - tiếng vỗ tay và tiếng huýt sáo của đám đông vang lên.

- Đỉnh quá anh ơi.

- Tiếp đi bạn ơi.

- Đã quá pepsi ơi.

Rồi rui với thằng Huy được đưa lên dẫn đầu đoàn bão, thời tui đi bão chưa có nhiều phân khối lớn như bây giờ. Hồi trước thằng nào sang thì có ex 2010 với con ghệ sau lưng. Giờ kinh tế phát triển nên bọn nó vác mấy cái siêu moto đó ra.

- Mày thấy chưa tao nói mà.

- Sao nó kêu to dữ mày?

- Tao làm mà lị.

- Nãy anh Quân ngẫu dễ sợ luôn. - nhỏ Uyên lên tiếng.

Đến đoạn đường thẳng và vắng, cả đoàn tăng tốc. Vì tui đi đầu đoàn nên phải chạy nhanh. Lúc này xe tui cũng lên đến tốc độ 130 chứ không ít thì tui vừa thấy bóng con chuột trong vĩa hè phóng ra cũng là lúc tui nghe cái BÉT dưới bánh xe rồi tui mất lái. Thế éo nào sau khi tui ngã xuống và cái xe nằm cách tui chừng chục thước nhưng tui chẳng sao cả (lúc đó buồn lắm vì cứ nghĩ té xong được gặp tổ tiên :(). Thằng Huy lật đặt phóng lại chỗ tui

- Mày sao không Quân?
- Không, tao ổn.
- Đ* má con chuột mày cán bảy nhệt rồi.
- Huy, tay tao đau.
- O xương mày lồi lên này, gãy tay cmnr. Lên xe tao chở đi bệnh viện, nhanh....

10. Chương 10

Thế rồi thằng Huy nó điều tui lên xe, ngoái đầu nhìn lại xác con chuột mà ứa nước mắt, tao xin lỗi. Xe tui thì có người trong đoàn lái về dùm.

- Cái bô sao không mày?
- Đờ mờ tay không lo lo cái bô, tao cho mày luôn.
- Địt cụ bố thằng nào nói láo tối ba má sập giường.

Thế rồi chiếc ex của thằng Huy phải kẹp 3, tui ngồi giữa còn nhỏ Uyên ngồi sau kẹp tui. À mà tui tự hỏi sao nhỏ Uyên không thi trường Y mà thi trường CNTT vì con nhỏ có 2 cục bông gòn rất to và mềm còn thấm thuốc giảm đau nữa chứ, nhỏ cả cả mấy cái là tay tui bớt đau liền. 15 phút sau, nó chở tui đến một bệnh viện tư nghe đầu nhà thằng Huy quen. Đi lòng vòng 1 hồi cũng tới khoa chấn thương chỉnh hình và gặp được bác sĩ.

- Bị gì đây?
- Gãy tay bác sĩ.
- Sao gãy?
- Dạ té xe.
- Đua xe hay té xe?
- Đua xe sao gãy tay được, té mới gãy chứ.
- gãy tay còn lí sự, ra kia lấy số đợi.

Rồi lão bác sĩ hằm hằm bỏ đi, thằng Huy đứng bên cạnh nãy giờ cũng nóng mặt. Nó móc điện thoại ra bấm số rẹt rẹt.

- Ba hã, ba gọi kêu dưỡng Minh con đang ở dưới sảnh chấn thương chỉnh hình nè.
- ...
- thằng Quân nó bị gãy tay.
- ...
- Nhanh nha ba.

Sau đó nó cúp máy, chưa đầy ba nốt nhạc sau ông bác sĩ hồi nãy quay trở lại nhưng khác với thái độ hằn học hồi nãy.

- Trời ơi cháu anh Minh sao không nói sớm. con vào đây chú băng cho nhanh lên. Thế rồi tui đi lẻo đẻo theo sao ổng để ổng chữa trị, mẹ cha ổng nhần cái cái xương xuống rồi nẹp lại tui đau gần chết.

- Chú băng con nhaaaaa...

Nghe ổng nói câu đó mà tui nổi da gà. Lúc băng ổng nhẹ nhàng với tui lắm, nhẹ nhàng cứ như ổng là người yêu tui dị. Tui mà là con gái là tui yêu ổng rồi nhưng xin lỗi chú tui là chuẩn men.

- Bao nhiêu tiền hết chú?

- Ủầy cháu anh Minh mà tiền bạc gì, mà cử động nhẹ mới băng để nứt lắm.

Nói rồi tui từ giả ông bác sĩ già ra về.

- Xe tao sao rồi?

- Hư cũng khá nặng. Mà để tao sửa cho, vả lại giờ mày lá xe cũng đâu được.

- Ờ.

Đến nhà, tui từ biệt thằng Huy, nhỏ uyên với cả 2 cái bông gòn của nhỏ. Vừa vào nhà má đã hỏi.

- Quân, tay mày sao thế?

- chớ cắn má ơi.

- Xạo hã mày? chớ nào cắn gãy tay?

- Con Bull đầu xóm á má. Vừa mới đi ngang qua nó từ đâu phóng ra quật con xuống luôn. May mà người ta cản kịp không thúi hỏ luôn rồi.

- Mẹ nó chớ ý nhà giàu sấm con chó thiết bị rồi thả rông. Sáng mai tao ra chợ sớm tao xử nó. Ăn gì không Quân.

- Không má, con buồn ngủ rồi.

Tui về phòng, trước khi ngủ tui nhắn tin cho Q.A bảo nghỉ vài ngày có việc bận nhưng chả thấy nhỏ trả lời...

Sáng ra, tui tỉnh dậy lúc 8 giờ sáng, tui vệ sinh cá nhân xong rồi thay đồ dự là ra đầu ngõ ăn sáng rồi bắt xe bus qua nhà thằng Huy xem nó sửa xe luôn. Ra trước công, toan mở cửa nhưng thấy gì đó thiếu thiếu. Con đen đầu mất rồi vì mỗi sáng nó thấy tui đều rung chuông ầm ầm.

- Chắc ba tui dẫn nó đi uống cà phê rồi.

Thôi suy nghĩ về con đen, tui đi bộ ra đầu ngõ ăn bún riêu. Lạ thay hôm này nhìn mặt ai cũng nghiêm trọng và pha chút sợ hãi.

- Cô ba cho con tô bún nhiều riêu.

- Nè mày, mà mày nghe tin dì chưa Quân?

- Sao cô ba?

- Sáng nay con Bull của cái nhà kia nhập viện rồi. Sáng người ta phát hiện nó nằm máu me đầy mình, nằm thở phò phè.

- Chắc bọn trộm chó chứ gì.

- Không, nhà đó kêu camera ghi lại nó bị sói cắn.

Sói? Giữa thành phố ban ngày ban mặt kiếm đâu ra sói, với lại sở thú nào lại nuôi sói. hay là do xã hội phát triển nên sự tưởng tượng của con người cũng phong phú theo. Thôi tranh cãi, tui ăn thật nhanh rồi lết ra bên xe bus bắt xe đến nhà thằng Huy...

11. Chương 11

Từ ngày gãy tay đến tay đến giờ, theo tui thấy việc khó nhất đối với tui là đi vệ sinh. Tui bị gãy tay phải nên mọi việc đều thực hiện bằng tay trái. Móc thẳng em ra đã khó rồi, giữ bình tĩnh cho nó không bắn tung còn khó hơn. À mà tui còn đi xe đạp được nên hôm nay tui quyết định đi dạy lại cho nhỏ Q.A, mới hôm qua nhỏ nhắn tin bảo tui đi với cô nào mà không đến dạy. Kiểu như hờn dỗi trông đáng yêu phết.

- Q.A xuống mở cửa cho anh.

- Dạ em xuống nè.

Nghe giọng trong điện thoại có vẻ con nhỏ hơn hử lắm, tui cũng thế, tui cũng mong được gặp nhỏ.

- Ô, tay anh bị sao thế này?

- Trời lạnh quá anh băng lại cho ấm ấy mà.

- Còn đùa được nữa, đi đứng chả cần thận gì cả.

- Ô quan tâm anh đi á.

- Còn lâu nhá. Thôi vào nhanh đi.

Lợi cmn tay rồi nên tui cũng không muốn mở máy tính mà ngồi làm bài cùng con nhỏ.

- Đây, sao anh thấy em ít đi chơi thế?

- Em ít bạn lắm.

- Thế mấy đứa lúc bữa đi dạo đâu?

- Thỉnh thoảng em mới gặp thôi chứ ngày thường em toàn lên lớp rồi về.

- Ui tội bé yêu anh thế.

- Ai bé yêu ông.

- Làm bài đi.

Thế rồi tui nằm lăn ra giường của con nhỏ. cái mùi phòng con gái thím nào qua nhà gấu chắc biết rồi. Nó dịu dàng khiến mấy thằng đực rửa để ngủ lắm, và tui thiếp đi lúc nào không hay. Lúc tỉnh dậy, tui lắc đầu mấy cái để tỉnh táo rồi nhìn qua cửa sổ thì thấy trời gần tối cmnr. Định. tuột xuống giường thì thấy cái gì đó mềm mềm dưới chân, lại còn nhiều lông nữa mới ghê. Lúc đó tui nghĩ mình đã làm bậy với con nhỏ rồi, nhưng mà tui có bia rượu gì đâu. Đánh bạo tui đưa cái tay gãy xuống sờ và..... Méo, xẹt xẹt xẹt - cái tay bó bột của tui bị con mèo cào trầy mấy miếng, tui la lên

- Cút ra cút ra..

Cơ bản tui không sợ mèo mà rất ghét mèo vì phân mèo rất thúi. Hồi trước nhà tui có nuôi 1 con, không hiểu thế nào nó lại chuôi được vào tủ và ị lên áo đi học của tui làm thúi um cả lớp học.

Từ đâu con nhỏ bật tung cửa chạy dô.

- Có chuyện gì thế anh?

- Con mèo kia.

- Mimi á hả.

- Nó là mimi hả? tên dễ thương không anh?

- Mimi cút mày, cút mày.

Con nhỏ thộn mặt ra nhìn tui, nhỏ lại vuốt ve con mèo của nhỏ rồi đẩy ra khỏi phòng.

- Anh ngủ lâu chưa?

- 3 tiếng.

- Oài lâu thế.

- Anh mệt hả?

- Không, thôi anh về nhé.

- Anh, ở lại ăn cơm với em đi.

- Ba đâu?

- Đi công tác rồi.

- Em nấu dở anh mới ăn, nấu ngon anh không ăn.

- Ô anh khác người thế.

Nói rồi tui với nhỏ cùng xuống bếp. Ôi đây đúng là viễn cảnh mà bao thằng đàn ông mơ ước: một căn nhà to, một cô vợ bốc lửa đang làm đồ ăn cho mình và mình thì đùa giỡn với đứa con nhưng trong trường hợp này đứa con là Mimi nên tui không đùa giỡn với nó.

- Anh phụ en xú.

Đang mơ màng thì con nhỏ gọi làm tui giật mình. Bỗng nhiên sau cái giật mình đó tui lại nhớ đến mấy cảnh dogy trong bếp của jav mới ác chứ. Ổn định lại tinh thần tui hỏi:

- Giúp sao?

- Đánh trứng hộ em.

- Ừ.

Sau nữa tiếng đồng hồ thì món trứng chiên và món canh mì tôm đã yên vị trên bàn và người nấu là.... tui.

- woa anh quân nấu ngon quá hà, mimi lại ăn nè.

Nhỏ vừa ngòm ngoàm vừa nói nhìn đáng yêu chết được. Tính ra tui nấu ăn cũng đâu tệ lắm đâu. Quá ngon là đằng khác ấy chứ.

- Không biết nấu ăn sao lấy chồng?

- khỏi lấy.

- Làm vợ anh đi anh nấu cho ăn.

- Thật không?

- Ừ, làm vợ anh nhé.

Thế là mặt nhỏ đỏ lên, đỏ như dít khỉ ấy (ùi anh xin lỗi nhé Q.A). Tui bẹo má nhỏ 1 cái rồi cầm đầu vào ăn.

- Này ăn xong rồi anh về nhé. Hay còn muốn anh ở lại ngủ nữa?

- Xí, ai thèm.

- ừ anh về đây.

- Anh đạp xe cẩn thận nhé.

- Ừ có gì qua thấp hộ anh nén nhang là được.

Con nhỏ bặm môi trợn mắt, tui đạp xe đi, thỉnh thoảng liếc ra sau tui vẫn thấy con nhỏ còn đứng đó cho đến khi tui không thấy gì nữa. Về đến nhà, con đen ở trong chuồng quấy đuôi mừng rỡ. Mà nhắc mới nhớ không biết ai cho nó ăn trâu mà môi mà miệng nó đỏ lôm nhìn thấy ghê. Chắc vài bữa tui cho nó qua giao lưu với mimi của nhỏ Q.A mới được..

12. Chương 12

Và rồi cái cuộc sống của tui quanh đi quẩn lại nó cũng có bấy nhiêu đó thôi. À mà mấy bữa nay trên lớp tui sướng cực kì, lên chỉ ngủ thôi, bài vở đã có con nhỏ bí thư lo dùm. Nhỏ bí thư tên phượng, gầy cao thoáng mấy chữ tui cũng chả biết diễn tả nho sao nữa. Lúc trước nhỏ có tỏ tình với tui nhưng lúc đó Vy vừa mới mất nên tui phũ luôn, nếu giờ ẻm mà tỏ tình thì tui có thể... Hôm nay là ngày dỗ của Vy, ba má Vy gọi tui sang nhà để ăn. Lúc trước Vy còn sống ông bà thương tui như con trai mình, nhưng từ lúc Vy mất tui không muốn liên lạc nữa, không phải chết là hết mà là do nỗi đau của tui. Nghĩa trang nơi chôn cất Vy nằm ở ngoại ô thành phố cách nhà tui 11 km, nếu mà đi xe đạp thì tui đi không nổi. Mà hôm nay thằng Huy phải theo nhà nó ra tận nghệ an vì bà nội nó hấp hối rồi. Hết cách, tui đành phải nhờ nhỏ Q.A thôi.

- Đang đâu đấy em?

- Em ở nhà, qua dạy hã anh?

- Không. Bữa nay nghỉ 1 bữa đi. Em ra đường abc đầu hẻm xyz đèo anh đi này cái. Tay anh đi xa không được.

- Hihi, em qua liền.

Nói chuyện xong với nhỏ, tui thay cái áo sơ mi với cái quần jean mà ngày xưa Vy lựa cho tui. Xong tui ra đầu ngõ đứng đợi nhỏ. 10 phút sau nhỏ tới, nhỏ bận áo phông kèm quần jean tuy kín đáo nhưng quyến rũ. Leo lên yên sau nhỏ, tui nói.

- Em chở hôn anh vào chợ cái, kiếm chỗ nào có sạp hoa với trái cây ấy.

Thế rồi, tui mua 1 bó hoa ly với 1 chùm nho, đây đều là những thứ Vy thích lúc còn sống.

- Nghĩa trang phía bắc em ơi.

- Anh đi thăm ai à?

- Ừ.

Rồi nhỏ vặn ga, từ thành phố đến nghĩa trang cả hai không nói với nhau tiếng nào và có lẽ nhỏ cũng nhận ra nét u buồn của tui hôm nay. Con vertu khựa trong túi run lên bần bật. Con nhỏ đằng trước quay ra sau hỏi ngay.

- Anh coi bánh xe thùng hay sao mà rung dữ dội.

- Đầu điện thoại anh rung đấy, lái xe đi.

Tính đổi điện thoại mấy lần mà không có tiền.

- Mà đang đâu đấy? - thằng huy gọi

- Ra nghĩa trang.

- Ừ cho tao gửi lời đến cái Vy nhé

- Ừ, bà mà sao rồi?

- Mất rồi.

- Ừ, tao chia buồn.

- Ừ, tao về rồi nhậu.

- Ừ.

Chiếc xe dừng lại ngay trước cổng nghĩa trang.

- Em đi gửi xe đi. Anh đi mua nhang.

- Đứng trước cổng đợi em đấy.

Thế rồi, con nhỏ lẽo đẽo đi sau tui. Sau 1 hồi quanh co cũng tới được nơi nhỏ Vy nằm xuống. Tui thấp nén nhang rồi để nhỏ lên mâm cho Vy. Khi tui viết những dòng này thì tâm trạng tui cũng không được tốt cho lắm.

- Chị ấy xinh quá.

- Ủ, trong hình không bằng ngoài đời đâu em?

- Đây là ai vậy anh?

- Người yêu anh.

Sở dĩ tui không dùng từ người yêu cũ vì tui không có suy nghĩ là tui và Vy đã chia tay. Tui chắc rằng ở 1 góc nào đó, Vy vẫn theo dõi tui hằng ngày.

- Thì ra đây là người yêu anh.

Nhỏ có vẻ không ngạc nhiên cho lắm nhưng tui thấy nét buồn hiện trên gương mặt nhỏ. Tui cứ quỳ đó nhìn vào bức ảnh của Vy. Mỗi lần tui say hay buồn bực mặc kệ khuya tối tui đều chạy lên đây và nói hết cho Vy nghe.

- Thôi mình về đi em.

- Dạ.

Tui với nhỏ ra lấy xe rồi ra về. Đường về có lẽ lạnh hơn lúc đi.

- Em lạnh không?

- Dạ không.

- Ui nhiều mồ thế này mà sao lạnh cho được.

Tui khẽ gạt nhẹ phần thịt trên eo của nhỏ.

- Anh nhột em, thế này mà mập á.

- Chứ chẳng nhẽ bảo ốm.

- Cân đối.

- Ờ rồi.

Tui chủ động lấy lại không gian tự nhiên cho 2 đứa.

- Này Q.A, bao anh ăn kem đi.

- Anh muốn ăn kem gì.

- Kem chuối hột.

- Ui kem gì lạ thế.

- Kem đó nó có 2 cái hột, thân kem là trái chuối để nguyên vỏ ăn tới đâu lột tới đấy. Kem có nhân sữa đặc với mấy cọng bột socola màu đen.

- Đi đi, chắc ngon lắm.

- Thôi anh đau bụng rồi.

Công nhận con nhỏ ngây thơ thật, nhiều lòng tui nói thế mà con nhỏ cứ tưởng thiệt. Kì kèo một hồi thì điểm đến là nhà tui. Nhỏ bảo học trò phải biết nhà thầy, thế là tui ok luôn.

- Ui con chó to thế anh.

- Muốn sờ nó không?

- Nhưng em sợ nó cắn.
- Nó cắn lên phòng anh tiêm ngừa cho.
- Anh lại đùa. Bắt nó ra em sờ đi.

Thế là tui mở cửa chuồng bắt con đen ra. Con này thường nó rất hung hăng, lúc nó mới được ba đem về nó đầu cho tui với má sờ. Lại gần là nó nhe nanh ngay, thế mà với con nhỏ thì nó im lìm. À mà nó là giống đực, lúc con nhỏ vuốt nó thì tui để ý thằng em nó cục cựa. Đồ chó hư!

- Ui môi nó đỏ dễ thương chưa này.
- Ủi mẹ anh bảo nó thích ăn trầu đấy.
- Yêu quá cơ.
- Vào nhà em, đen dô chuồng.

Thế rồi tui dẫn nhỏ dô nhà tham quan.

- Nhà em bị gấp 5 lần nha anh nhỉ.
- Nhà to nhưng đâu có ai. Buồn lắm.
- Thế anh sang ở với em nhé.
- Đừng có mơ, phòng anh đâu.

Rồi tui dẫn con nhỏ lên phòng. Định mệnh quân mất là có mấy cái sọt mà mấy ngày tui chưa giặc đang kẹt ngoài lan can phơi cho bớt hôi. Quên chưa dọn mà đã để nhỏ vào phòng.

- đúng là con trai, bừa bộn thật.
- Hì hì.
- Mà có mùi gì giống mùi mắm anh nhỉ. (mùi sọt)
- À tối qua anh ăn mực khô đấy.
- Anh cái gì ngoài lan can kia.
- À mực khô anh phơi đấy, ra ngoài đi em.
- Anh này đẩy em ra kì thế, định xin anh con mực tối về nướng. - cơ bản là nhỏ bị cận nhưng bình thường sợ xấu không đeo kính.
- Thôi mực anh phơi dỡ lắm. Ra chợ mà mua.
- Mà anh này..
- Hả?
- Có chuyện gì buồn cứ nói em nhé. Đừng giữ trong lòng.
- Ủi anh biết rồi.

Thế rồi tui tiễn nhỏ ra xe, bóng nhỏ khuất sau khi cua ở đầu con hẻm. Lúc đó tui tự hỏi có nên mở lòng ra hay không...

13. Chương 13

Vâng và hôm nay là ngày 1 lần nữa tui gặp anh Dom, nhằm, ba của nhỏ Q.A để lấy tháng lương đầu tiên. Ăn mặc chỉnh tề, tui bon bon đạp xe đến nhà nhỏ. Quảng đường tuy xa nhưng rất gần, tuy gần nhưng rất xa, tuy xa mà gần, gần mà xa, xa không gần, mà gần cũng không xa

- Xuống mở cửa hộ anh cái.

Két két két.. Tui mới dứt câu là cánh cửa bật tổ chẳng của nhà nhỏ tự mở ra. Điếng hồn, tui quay xe định chạy về nhưng vì tính tò mò nên tui muốn tìm hiểu bằng cách nào cái cửa tự mở ra. Yên vị chiếc xe đạp trước sân, tui tiến vào nhà nhỏ.

- Anh Quân..

- Ba đâu em?

- Trong nhà á.

- Mà em, sao sao mà cái cửa nó tự mở dì.

- Em hông biết lâu lâu nó dì á.

- Hờ hã hã??

- Cái đó cửa tự động mà, lúc nó chạy được lúc nó không.

- Ờ à à.

Tui tiếng vào phòng khách, từ xa tui đã thấy thân hình vì đại đó ngồi trên sofa và đang vuốt con Mimi. Tui tiếng lại gần.

- Con chào chú

- Quân mới tới hã con, ngồi đi.

- Dạ.

- Thời gian vừa qua con thấy cái Q.A nhà chú sao.

- Dạ Q.A dễ thương, da trắng, giọng trong và...

- Chú hỏi lực học con nhỏ kìa.

- À à Q.A học tốt lắm chú ạ.

- Ủ, nhưng nó có biểu hiện lạ con à.

- Sao chú?

- Hôm qua chú kiểm tra máy tính thấy con nhỏ tải game bắn súng chơi.

- À à cái đó chắc em ấy thư giãn chú à.

- Ủ, đây. Phần lương của con đây.

Ổng đẩy qua cho tui 1 cái phong bì. Đúng là người làm ăn có khác, phát lương cũng đàng hoàng.

- Dạ con cảm ơn chú.

- Chú còn 1.việc này muốn nói với con.

- Dạ chú cứ nói.

- Con có tình cảm với Q.A đúng không?

- Dạ con thừa nhận là con có tình cảm với Q.A.

- Chuyện này.. Hừm, con không được nói với Q.A là chú kể nhé.

- Dạ.
- Trước giờ, chẳng có thằng con trai nào bước được vào phòng nó đâu. Ngay cả khi thợ tới sửa máy tính nó còn phải bắt chú tháo ra rồi đem ra ngoài sửa.
- Ồ.
- Con biết thằng Đức gì không?
- Dạ biết.
- Đây, từng bị chú đâm 1 phát vì con nhỏ không cho vào phòng mà cứ nhay nhay. Qua ngày sau Q.A chia tay thằng đoạ luôn.
- Hèn chi tui thấy nó mát mát, cứ ngỡ nó bị thiếu iot, ai dè bị chấn động mạnh ở vùng đầu. Tội thằng nhỏ!
- Nay con có ý định yêu con gái chú không?
- Dạ con không biết.
- Chú là chú không phân biệt gia cảnh đâu vì lúc trước chú cũng đi lên từ 2 bàn tay trắng.
- Dạ.
- Nếu được thì con trông coi nó dùm chú, nó ngây thơ lẩn nên chú cũng sợ.
- Chuyện đó dễ mà chú.
- Thôi con lên phòng với con nhỏ đi, chú đi đây với mấy ông bạn.
- Dạ chú đi.
- Lên phòng về mặt Q.A có vẻ như hồi hộp pha lẫn một chút lo âu.
- Ba em nói gì với anh mà lâu thế?
- Ba em bảo anh nghĩ việc.
- Sao lại thế được.
- Sao anh biết.
- Không được, để em đi nói ba.
- Rồi nhỏ chạy vù đi may mà tui nắm tay lại kịp.
- Đi đâu đấy, anh đùa thôi.
- Huhuhu..
- Nhỏ nhìn tui vài giây rồi bắt đầu khóc, tui biết là nhỏ mít ướt nhưng đầu nghĩ nó kinh khủng như dì. Tui kéo nhỏ vào lòng vỗ vai.
- Thôi nín đi, anh xin lỗi.
- Hic.. Anh biết em.. Hic.. Sợ anh đi luôn lắm không...
- Ồ, anh không biết.
- Câu bông đùa của tui làm nhỏ phì cười.
- Em tỏ tình với anh đấy à?
- Nghĩ sao tùy anh.
- Ủ, anh đồng ý.
- Đồ ham hố.
- Kệ anh.

- Hì, em thương anh...

Sau buổi chiều nhận lương là buổi tối say xin của tui với thằng Huy. Tui cầm 5 chai cân cả bàn nhậu, mà bàn nhậu có 2 thằng à. Tầm 10h tối, 2 thằng dật dừ hết rồi, lúc đó tui nhớ như in cảnh thằng Huy ói ra cọng mì dài thồn lòn nhưng nó mắc ngay cổ nên nó hút vô lại nhai nhai.

- Huy, hôm nay tao muốn hỏi mày.

- Mày nói ddiiii.

- Sao mày quen tiểu thư mày không quen, lại quen con nhỏ Uyên bán bông gòn.

- Sao mày biết? Hợ.

- Đù má bữa tao gãy tay nó bán mà tao không mua.

- Kệ mày, doooooo..

- Dzô...

- Ê mày Huy.

- Sao?

- Bên kia có con chó nó ỉa kia.

- Ờ tao thấy rồi, nhìn giống như socola ha mày.

- Lâu rồi tao chưa ăn socola.

- Mày dô xin bà bầy cái đĩa, tao qua hót tao với mày nhậu.

- Mày khùng hã, cứt chó đó.

- Ăn chết tao chôn.

- Mày say mới đúng..

- Tao say nhưng tao còn biết nó là cứt chó.

- Ờ ị tao say rồi, thôi tao về.

- Dzô...

- Dzô...

Cứ thế hai thằng say nói chuyện với nhau đấy. Nghe bà bầy kể 2 thằng kì kèo tới 11h30 thì gục. Thằng Huy thì được con nhỏ nào xinh xắn chở về. Còn tui thì bả kể tầm 10 phút sau con đen ra kéo cổ tui về. Hèn chi sáng hôm sau tỉnh dậy thấy nằm chung với nó, chó hự...

P/s: Truyện của mình thì đi được đến chap 13 rồi. nhân đây mình xin các thím cái nhận xét về truyện của mình. Những cái cần nên sửa và những cái cần phát huy. Mình cảm ơn.

14. Chương 14

Vàng và hôm nay là ngày đầu tiên tui với Q.A hẹn hò. Theo như nhỏ nói, tui tui sẽ đi xem phim 3D, đi ăn kem, rồi công viên, patin bla bla hết cả ngày hôm nay. Thật sự mà nói mấy chỗ đó không hợp với tui nhưng biết sao giờ, ai bảo cái mở thú này chấp nhận con nhỏ chi. 5 giờ chiều, tui có mặt ở nhà con nhỏ. Như thường lệ con nhỏ mở cửa cho tui.

- Anh ngồi dưới nhà nha, em đi thay đồ.

- Hình như con gái thay đồ lâu lắm.

- Hihi.

- Thôi để anh thay dùm cho.

- Biến thái, ngồi đó đi, lên đó là em cắt.

Đờ mờ thế mà ba con nhỏ bảo ngây thơ. Tui với thay lấy cái điều khiển mở tivi lên. Nhà con nhỏ có cái đầu gù là lần không phải K+, nó xem bằng mạng LAN, toàn kênh nước ngoài thôi. Tui nhấn nhấn sao nó ra 50 sắc thái mới ghê, lúc đó chưa biết phim đó nên tưởng phim heo tui tắt cái rụp luôn. 10 phút sau con nhỏ xuống, nhỏ mặc 1 cái váy hoa, cái đầu tiên tui để ý là nách nhỏ rất trắng và khoonh tì vết, Nhiều con nhìn vào cứ tưởng nuôi ong trong nách sẵn sùi thấy bắt gớm.

- Này mặt áo khoác vào, tính sexy thế ra đường à?

- Ô thế này mà bảo em sexy.

- Mặc vào nhanh còn đi.

Mặt con nhỏ sụ xuống nhưng vẫn lấy áo khoác khoác vào. Rồi nhỏ chở tui đi. Công nhận gãy tay khó chịu thật, không thôi là nãy giờ tui vô lấy mà bóp..... cái bụng của con nhỏ rồi. Điểm đến đầu tiên của tui tui là cái rạp lotte gì ấy ở trung tâm thành phố. Đây là lần đầu tiên tui đến nên hơi bối ngỡ.

- Ở đây to em nhỉ.

- Anh chưa đến bao giờ à?

- Ừ, những chỗ như này anh ngại vào lắm.

Rồi nhỏ choàng dô cái cục bột trên tay tui rồi kéo tui đi. Cái thang máy mở ra, sẽ không có gì xảy ra nếu như thang máy không toàn đục rữa. Nhỏ hồn nhiên lăm kéo tui vào, không biết nguy hiểm đang rình rập. Thang máy từ từ chạy lên. Bỗng nhiên nhỏ lay lay tui, về mặt nhăn nhó khó chịu. Biết ngay mà, thanh niên F.A giờ nguy hiểm và biết tận dụng cơ hội. tui giả vờ kể ngay tai nhỏ rồi nói nhưng đủ lớn để cho tui kia nghe

- Dù má từ ngay sang thái về mày xinh ra nhể, bữa nào tao có tiền rồi hướng dẫn tao qua luôn nha.

Thế là trong vòng 3 nốt nhạc, các thanh niên kia lập tức dạt ra 2 bên. Thế nào cũng có thằng bỏ ra 1 cục lifeboy để rửa tay.

- Anh này hồi nãy vắng tục nhá.

- Thế muốn bọn nó sàm sờ à?

- Xí.

Rồi nhỏ mua vé xem phim, nhỏ mua vé phim ma kinh dị kèm nước với bắp rang. Khi vào phòng xem nhân viên phát cho cái kính, nhìn cũng ngẫu.

- Haha, con ma ngố quá em nhỉ.

- O, thằng kia sao lại chạy, con ma xinh thế cơ mà.

Tui trước giờ xem phim ma coa bao giờ sợ đâu, lúc trước xen ngã rề tử thần toàn ngồi hóng cảnh nóng để xem chứ xem mấy con quái vật chặt tay chặt chân đó thì chán chết. Ủầy, xem phim xong thì phía bên phải màn hình mở cửa cho tui tui đi ra. Có con nhân viên đứng thu lại kính mà đeo hiểu sao lúc đó tui có ý định chôm cái kính làm của riêng. Và đến giờ cái kính vẫn còn nằm trong tủ. thỉnh thoảng đi phượt vẫn lấy ra đeo, công nhận hình ảnh trung thực. Ra khỏi rạp tui thở phào nhẹ nhõm vì đã qua được 1 ải.

- Anh còn sớm, mình đi ăn kem 2 hột đi.

- À kem bảo trì rồi em ơi.

- Sao bảo trì?

- À hồi chiều nghe tin mấy thằng chế biến sóc quá đập chuối hết rồi.

- Eww, thôi sang kia ăn.

- Này em mua vé rồi, giờ anh trả tiền.

Cái đồ mờ kem máu gì 50 ngàn 1 ly, thế bỏ 50 ngàn ra mua sinh tố đậu đen 2k bịch đầu ngõ nhà tui có phải bỏ hơn không. Ăn ly kem mà tay tui run run.

- Anh sao thế?

- Kem lạnh quá em ạ. Hic.

- Ủi em thấy mát mà.

Xong ả ăn kem, tui với nhỏ đi bộ ra biển chơi. Từ đầu tới giờ nhỏ toàn choàng cái tay gầy của tui chứ tui chưa hề đụng chạm gì nhỏ. Không phải yếu sinh lí nhưng mà kiểu như “mới mổ bao quy đầu xin đừng làm phiền”. Chúng tui ngồi xuống bãi cát. Nhỏ dựa đầu lên vai tui

- Anh?

- Sao em?

- Anh kể cho em nghe về chị ấy đi.

- Chỉ 2 từ hoàn hảo.

- Anh yêu chị ấy lắm nhỉ.

- Em cứ hỏi lung tung.

Nhỏ xì mặt xuống nhưng cũng im lặng.

- Q.A, nghe anh làm thơ nè.

- Làm đi.

- Trăng đêm nay sáng quá, anh muốn hôn vào má.

- Hihi.

- Trăng đêm nay mới nhú, anh muốn hôn vào d...

- Biển thái.

- Anh chưa nói anh hôn gì mà.

- Khởi nói em cũng biết.

Rồi tui nâng mặt nhỏ lên và hôn. Cái chuyện này thì tắt yếu thôi. Ra biển không hôn thì uống. Đâu đó cánh trái tui vẫn đang ẹt ejthagsysyayaua.. ơ bàn phím bị sao thế này. 9 giờ tui với nhỏ về vì ba nhỏ không cho đi quá 9h, ấy thế mà lúc trước đi mua bánh tiêu tận 10 giờ.

- Anh vào nhà nhá.

- Khoan.

- Sao hả?

- Không biết làm gì à?

- À em ngủ ngon.

Rồi tui hôn lên trán con nhỏ 1 cái. Bước vào nhà, vừa khóa cửa thì tui thấy con đen. Đồ mờ hôm qua dám kéo tao vào ngủ chung, biển thái. Tui lại chuồng sút vào ass nó 1 cái. Không biết nó mơ ngủ thấy xương hay sao mà nó bật dậy chụp cái chân tui lại định cắn

- Đen, tao Quân nè, tao Quân nè.

May mà nó tỉnh lại kịp thời nên bỏ cái chân tui ra đứng vẫy đuôi...

15. Chương 15

Thế là sau 2 tháng rưỡi treo tay, hôm nay tui đã được tháo băng. Ôi cảm giác mát mẻ như bơi dầu xanh vào ass ấy. Làm vài đường cổ bắn sau bao ngày bảo trì. Cái việc đầu tiên tui làm là đi lấy con wave tàu về sau bao ngày xa cách. Ủa, cứ mỗi lần hư là mỗi lần xe mới hơn.

- Ủi hết nhiều anh ấy?
- Mày nghĩ tao có muốn lấy tiền mày không?
- Cái mặt chó mày mà dám lấy tiền tao à.
- Đờ mờ 2 chai, đưa đây.
- Bố thiếu.

Rồi tui gác chân chống đứng ra về. Ủi cái bô nó vẫn còn nằm trên xe tui ồn ào vc. Con nhỏ thì giờ đèn ở trên giảng đường, ngày nào tui cũng gặp nên không nhớ nhưng gì chỉ nhớ cái bụng núc ních của con nhỏ thôi.

- Đang đâu đấy?
- Em mới học về.
- Có xe đó không?
- Hôm nay em đi với bạn.
- Ổ yên đó, anh sang đón.

Con wave tàu lướt ùn ùn trên từng cây số. Tuy nhiên đợt này tui chạy chậm, thiên hạ nhiều thằng mỗ thúí nói đâu trúng đó nên chạy chậm cho chắc. 5 phút sau, tui có mặt ở trường con nhỏ cũng kiêm là trường tui. Nhỏ đang đứng nói chuyện với thằng đực rựa nào ấy trông cũng bánh bao lắm, chắc công tử. Thấy có mùi, tui nẹt bô ùn ùn gây sự chú ý của con nhỏ. Thấy tui nhỏ ngay tắp lự chạy đến.

- Ô anh tháo băng rồi à?
- Hết rồi.
- Còn đau không? - nhỏ kí nhẹ vô tay tui
- Không đau mà đi đón em được à.

Bỗng nhiên cái thằng bạch tạng (gọi thế vì da nó trắng) chạy lại.

- Ai thế Q.A?
- Anh yêu tui á Phong.

Giờ nhắc lại lúc đó tui vẫn thấy mắc cười, mặt thằng nhỏ mếu mếu dường như nhận ra số phận hoa đã có chậu, mà chậu đúc bằng thép 24k nữa mới đáng lòng chứ. Thằng nhỏ lủi thủi đi.

- Thằng nào thế em?
- Bạn chung lớp kiêm lớp phó luôn.
- Xì. Lên xe anh chở đi uống nước mía.

Rồi nhỏ nhảy lên sau yên xe tui. Trước giờ tui chưa chở nhỏ lần nào, đây là lần đầu tiên tui chở nhỏ và tui lại tự hỏi sao con nhỏ không đi thi trường Y. Đờ mờ không tả nữa mắc công các thím nghĩ bậy gấu tui. Chở nhỏ đến quán nước mía mà tui với thằng Huy hay uống chỉ 5 ngàn 1 ly.

- Anh hút điều thuốc nhé.

- Dạ.
- Không cảm anh à?
- Không nhưng mà anh đừng hôn thuốc nhiều hơn hôn em là được.

Tui đâu ngờ nhỏ nói 1 câu ngây thơ như dị.

- Cô ơi, cho con 2 ly.
- Uống xong 2 ly nước, người tỉnh tiền dĩ nhiên là tui rồi.
- Này em.
- Sao anh?
- Sang nhà anh chơi không?
- Á à ý đồ gì.
- Để con cho anh đi.
- Anh đừng chọc em.
- Anh nghiêm túc.
- Dạ.
- Anh đùa đấy.

Bộp bộp, nhỏ rút mũ bảo hiểm quất tui chạy sút quần.

- Anh sang nhà anh ăn mực khô đi.
- Anh ăn hết rồi.
- Bữa thấy phơi nhiều mà.
- Anh ăn rồi.
- Đồ ham ăn, em qua chơi với con đen.
- Nó trắng rồi.
- Nó đen.

Rồi tui chở nhỏ qua nhà tui, cả ngày nhà tui đâu coa ai ở nhà đâu. Tui cũng ít khi ở nhà nhưng từ khi yêu nhỏ nhà tui là điểm đáp của 2 đứa. Không có public ở đây nhé, đơn giản là nhỏ thích nấu ăn với ăn trưa cùng tui thôi. Ăn no say 2 đứa dựng đầu con đen lên tắm. Bố cái con ở dơ khiếp, lông cứng ngắc đến nổi ve không chui vào hút máu nó được. Thế là con nhỏ đầu tư chai sunsilk tắm cho nó, lâu ngày đựng nước con đen có vẻ ngại ngừng. Các thím chưa thấy nó bơi đâu. Lúc trước tui với ba tui dắt nó ra biển, nó công tui vừa bơi vừa sữa làm cả đám đông né ra luôn. Lâu lâu nó còn tha tiền với đồng hồ người ta rơi, có đợt nó tha cả quần sịp chấm bi. Sau 1 hồi kì kèo tui cũng nắm đầu ra được ngoài sân, vừa mở vòi nước lên thì.. nó bay dõng ngồi ngay cái dãi nước. Mặt nó nhìn phiêu lăm, kiểu như mới xếp hình xong trần chuồng ngồi hút thuốc ấy. Tắm xong cho nó, tui với con nhỏ xích nó ngoài cổng làm ai có nhà phía dưới tui đều phải đi đường vòng mới dám về nhà. Xong tui chở nhỏ về tiếp tục nghiệp gia sư..

16. Chương 16

Hôm nay là 20/11, ngày dành cho các thầy cô kính yêu. Trước ngày 20, bọn bạn học lớp cấp 3 gọi tui với thằng Huy inh ỏi về việc họp lớp đi thăm thầy cô. Mấy ngày này khó từ chối nên tui đồng ý đại luôn. Còn thằng Huy thì mặt chằm chằm 1 đồng.

- Má hẹn với nhỏ Uyên mai đi chơi mà giờ phải hủy.
- Thì mày khỏi đi họp.
- Không, đi để xem con Hương nó dạo này ra sao.
- Dù má mày còn nhưng nhớ nó à?
- Không, bữa tốt nghiệp uống say quá nó móc bóp tao 50k mua bia cho mấy thằng đực rửa trong lớp uống.
- Thế thì liên quan gì đến ngày mai.
- Tao nhìn nó cho đủ 50k tao về.
- Bố thằng bệnh.

Còn nhỏ Q.A mai cũng về thăm trường thăm lớp ở đâu tít Đà Lạt vì nhỏ học cấp 3 trên đó. Sáng đi chiều về nên có vẻ hôm nay là ngày tự do của tui. Sáng 7 giờ tui dậy, ăn mặc sạch sẽ lịch sự rồi vít ga con wave tàu sang nhà thằng Huy 2 thằng đi chung xe.

- Huy ơi nhanh đi mày.
- Đợi tí tao đau bụng lắm.
- Đậu má mày ỉa ra sắt chứ ỉa cứt mẹ gì.
- Tao dọn đầu mày xuống bồn cầu à.

10 phút sau thì nó ra, chửi chuốt lịch sự không kém gì tui. Bỗng nhiên con vertu khựa run lên bần bật.

- Alo.
- Anh ăn sáng chưa?
- Anh ăn rồi.
- Ủ, chiều em mới về, đừng nhớ em mà khóc nha.
- Xùy, đi đàng hoàng á.

Rồi tui với thằng Huy ùn ùn phi lên trường cấp 3 cũ. Dù, tụi nó tập trung sớm thật. Mới đến nơi thằng Huy đảo mắt nhìn con Hương ngay. Tui thì lại gần chào hỏi xã giao vài câu thôi. Mẹ nó họp lớp mà mấy thằng đem theo gấu nhìn ghét thật, con xinh thì lép, con xấu thì căng đét, có mắt như mù.

- Chào quân.
- A chào Vân.

Đây là lớp trưởng củ của cấp 3 và kiêm luôn người giúp tui lên lớp. Hồi trước 2 đứa thân nhau lắm nhưng từ khi có Vy tui với nhỏ này hết thân luôn.

- Vân giờ xinh nhỉ.
- Hihi quân cứ nịnh.

Công nhận căng thật, sao không thi trường Y mà thi trường Luật nhỉ. Tùm xào ba lớp một hồi, tui tui bắt đầu lên đường. Đầu tiên qua nhà cô toán, bà này béo và ghét tui cực kì. Mới vừa đến nhà từ đâu có một con chó mặt xệ bay ra sủa, người ngoài không biết nhìn vô tưởng nó là con bả chứ đâu biết là chó của bà. Vô uống nước ăn bánh kẹo, thỉnh thoảng có vài em da trắng mặt xinh cùng ba mẹ cầm theo phong bì đến tặng cô. Ăn nhiều thế bảo sao chả béo. Rồi đến cô văn, cô thể dục, thầy hóa, thầy sử bla bla.. Nhoáng cái cũng đã xê chiều, tui nó bảo chia nhau ra ai về nhà nấy, tối tập trung đi nhậu. Riêng thằng Huy này giờ nhìn mông với ngực con Hương hau hấu.

- Nhiều rồi?
- 30k.
- Khi nào mới 50k.

- Mỗi ti 10k.
- Bố thằng bệnh.
- Mà phải hiểu cho tao.

Tui chở nó về rồi tui về nhà tắm rửa luôn. Xong xuôi tui phóng ra quán net tí làm trận CF rồi đi với tụi trong lớp. Bổng con vertu run lên bần bật. có tin nhắn đến.

- Anh oi em moi di chơi ve met qua. Em de lai tin nhan o tong dai. Anh gọi 1900xxxx de nghe nghe.
- Tổ cha mày.
- Quảng cáo xúu thôi mà.
- Quảng cho con mẹ mày ấy.

Cứ tưởng con nhỏ nhắn tin. Đang bắn ngon lành thì tin nhắn lại đến, tui không đọc qua mà trả lời lại số hồi nãy luôn.

- Quảng cáo cmm à?
- Đờ mờ mày nãy giờ bố đéo quảng cáo mày nữa nhé. Bố là bố nóng rồi nhé. Địch con mẹ.

Bật lên là tin nhắn của con nhỏ báo về đến nhà rồi.

- Xin lỗi, bồ tao nhắn.
- hdusiavwisbzusbsus...

Tui bấm số gọi cho con nhỏ.

- Đi chơi không em?
- Em có hẹn với bạn tối đi chơi rồi.
- Đi sáng giờ rồi.
- Bạn khác.
- Ờ thế đi đàng hoàng nhé.

Cứ ngỡ là được khoa gấu với ace mà con nhỏ nó nói thế chẳng lẽ năn nỉ..Thế là buồn bã đứng dậy tính tiền rồi phi ra nhà hàng luôn. Nhà hàng nằm sát biển, gió biển thổi vào mát rười rượi. Sẵn trong gió biển có muối tui dang tay dang chân sát trùng nách với ass luôn. Ra biển tất nhiên phải ăn hải sản rồi, cầm menu 1 hồi tui gọi.

- Cho đôi đũa em ơi.

Sở dĩ là eo có tiền để mà gọi vì quá đắt, trong túi giờ chỉ còn 1 chai rưỡi thôi, giờ mà sai cuối tháng ăn chung cơm với con đen mắt. Thế rồi tụi nó gọi món ra, vì là đồ chùa nên tui ăn khá nhiệt tình. Đang ăn bỗng đứng thẳng Huy nó húc vô bụng tui 1 cái muốn ói cơm.

- Ngáo hã mày?
- Bồ mày đang ngồi phía 9h quay lưng lại đó.

Nó nói thì thâm vào tai tui, quay sang thì quả là như thế. Cái dáng đó thì lẩn vào đâu được, nhỏ đi với cái thằng đột tui lên trường đón nhỏ thì gặp ấy. Tui không ghen cũng chẳng phải lồng lộn lên gì cả. Tui thì thâm vào tai thằng Huy.

- Mày vô bếp gọi cho tao 1 đĩa dao thái xào chua ngọt với kêu đầu bếp cho mấy cái bánh tráng để ăn tiết canh.
- Bình tĩnh quân ơi.
- Đậu má nó đi với bồ tao.

- Từ từ đã chứ. Mà nhắn tin cho nó thử.

Tui móc con vertu là liền bấm tẹt tẹt.

- Em đang ở đâu đó?

- Em đang ở nhà hàng ngoài biển.

- Với ai?

- Với bồ thằng bạn em.

Rõ ràng thằng đó là con trai mà, không lẽ nhỏ troll. Tui suy nghĩ 1 hồi rồi bảo thằng Huy đi thăm dò tình hình. Đúng như kế hoạch, đợi lúc con nhỏ đi vệ sinh, nó đi qua bàn con nhỏ giả đồ đánh rơi điện thoại rồi đi. Ngay lập tức thằng đó phi ra ghế chống hông lên lấy điện thoại. fast and furious thằng Huy quay lại bơm nguyên đôi đũa vào ass nó. Đôi đũa lút 1 phần ba cây và dính yên trong đó.

- Định mệnh mày lấy điện thoại tao này.

- Hồng có, em định lụm trả anh mà.

- Trả hay bỏ túi.

- Dạ trả.

Thằng Huy rút đôi đũa ra cái ót rồi quăng cho thằng nhỏ. tờ giấy mà tui ghi.

- Dù má ass nó phải bằng cái chén.

- Thế nó là gay à?

- cmnr.

- Đúng ý tao.

- Mày ghi gì trong giấy thế?

- Alo cho anh nha cưng kèm số điện thoại của mày...

17. Chương 17

Vy, người con gái hoàn hảo nhất mà tui biết từ trước tới giờ, nếu kêu tui so sánh giữa Vy và Q.A, tui sẽ chọn Vy. Vy là con của 1 gia đình công chức nên rất là công dung ngôn hạnh, là mẫu vợ lý tưởng của mọi thằng đàn ông. Tui quen Vy tất cả đều nhờ thằng Huy vì nó thích Vy trong 1 lần dạo biển và nhờ tui xin số dùm. Từ đó tui với Vy tiếp xúc với nhau và yêu nhau. Cái ngày hay tin tui quen Vy thằng Huy đòi chết lên chết xuống, thế là tui quăng cho con dao thái thằng cu nín luôn. Từ đó tui, Vy thằng Huy đi đâu cũng có nhau.

Kỉ niệm tui nhớ nhất về Vy là chúng tôi vượt rào sau 3 tháng yêu nhau và người chủ động là Vy.

- Anh, Vy muốn ngắm sao.

- Thành phố như này thì ra biển ngắm nhé.

- Không, Vy lạnh.

- Thế đâu?

- Sân vận động.

Nhưng khổ nỗi 9 giờ đêm thì sân vận động nào mà mở cửa cho vô, thế là Vy bảo 2 đứa vượt rào vào lên hàng ghế sân bóng ngắm sao. (thím nào nghĩ bậy tự búng cu sám hời đi).

Còn có lần nhỏ giận tui chỉ vì làm cho nhỏ vô sổ đầu bài ngồi. Lúc đó tui đang học bổng điện thoại rung lên báo hiệu tin nhắn đến và là tin nhắn của Vy.

- Anh, kể chuyện Vy nghe đi.

- Vy muốn nghe chuyện gì?

- Chuyện hài.

- Đây là 1 câu chuyện có đoạn đầu rùng rợn, đoạn giữa bi hài và đoạn cuối bi đát.

- Kể đi kể đi.

- Có 1 con quỷ sống trong hang tối(rùng rợn), 1 hôm nó đánh rắm trong hang(bi hài), sau đó nó ngủ và chết(bi đát).

Sau đó Vy không trả lời tin nhắn tui luôn, gọi không bắt máy. Mãi đến sau này tui mới biết nhỏ cười xong cô ghi vô sổ đầu bài nên giận tui luôn.

Có đợt thằng Huy với tui trúng số 2 chưng được 180 ngàn. 2 thằng ra quán kêu 4 lít bia hơi. Mà mới uống 2 lít là 2 thằng quéo rồi.

- Thôi quân, ba tao tới rồi tao về.

- Kêu ba mà chờ tao với.

- Không, mà ngủ đây đi, tao về nha.

Rồi nó leo lên xe ông nào đó mà lúc đó tui không biết có phải ba nó không, bữa sau nó lên than rất đít. Lúc đó tui gọi cho Vy tìm xào ba lấp gì đó nên tui không nhớ. Sau ngày Vy kể lại do tui nặng quá Vy lòi về không được nên chạy về nhà tui kêu ba má tui mà không có ai ở nhà hết. Thế là Vy mở cửa chuồng bắt con đen ra kéo tui về. Sáng dậy thấy ngủ chung với chó.

Thời gian cuối, Vy ho rất nhiều, mỗi lần ho là tránh mặt tui. Tui nghĩ do cảm thôi nhưng ai ngờ Vy bị bệnh hiểm nghèo, chuyện đó dần vặt tui đến mãi bây giờ. Lúc hấp hối, Vy không nói gì ngoài việc cầm chặt tay tui và cười khê. Còn tui chỉ biết úp mặt vào tay Vy và khóc. Dần dần, vòng tay ấy nới lỏng và tiếng tíť lạnh lẽo báo hiệu tim ngừng đập kéo dài. Tui hét lớn, tui cũng chẳng biết tui hét cái gì, chỉ biết mọi người lòi tui ra. Tui nín áo bác sĩ ngoài hành lang bệnh viện, cầu xin cứu Vy nhưng vô vọng, cả đêm đó tui quỳ ngay hành lang và khóc.

Ngày an táng Vy, tui chỉ dám đứng phía xa nhìn người ta đưa Vy xuống lòng đất mà lòng tui ghen ngào. Mọi người về hết tui mới dám lại và đặt bó hoa ly lên mộ Vy. Trong suốt 1 năm trời chiều nào tui cũng lên mộ Vy mà thấp nhang và dọn cỏ quanh mộ...

P/s: Vâng và chap 17 kết thúc tại đây, khi viết những dòng này mình cũng không cảm được cảm xúc và thú thật mình rơi nước mắt ấy.

18. Chương 18

Vâng và hôm nay là sinh nhật tui, mỗi lần tới ngày này là tui với thằng Huy ra quán làm vài chai rồi về, dự định năm nay vẫn thế. Ngày sinh nhật tui mới mở mắt dậy đã mưa, mở điện thoại lên xem thì thấy toàn tin nhắn của con nhỏ bảo sáng nay sang cho nhỏ chơi vì mưa nhỏ ở nhà 1 mình chán.

- Nay em dậy chưa?

- Dậy từ sớm rồi. Qua đây đi.

- Từ, anh vừa dậy thôi.

Vệ sinh cá nhân xong, tui đội áo mưa vào vọt sang nhà nhỏ. Đang ngon trớn thì.. ùng ùng ùng.. chả có gì đâu, sét đánh thôi ấy mà. Đến nhà nhỏ, lần này tui tự mở cổng vào luôn vì đang mưa lớn ngại kêu nhỏ ra. Tui đi thẳng lên phòng nhỏ luôn, gõ cửa cộc cộc mà không thấy nhỏ phản hồi. Tui mở cửa dô luôn. Ủi thì ra là còn ngủ, nhỏ mặc đồ ngủ trông sexy phát. Không nỡ đánh thức, tui xuống lấy hai cái nắp nồi lên rồi đập cheng cheng. Nhỏ bật dậy luôn, mặt cứ dờ dờ trông thốn không tả nổi

- Anh mới tới à?

- Ờ.

- Anh ngồi chơi nha, em ngủ tí.

Rồi nhỏ nằm xuống, được thể tui nằm đè lên người nhỏ mà hôn ngấu nghiến. Nhỏ quàng tay vào cổ tui đáp trả nồng nhiệt. Bỗng tui thấy gì cản cản ở dưới bụng, nhìn xuống thì trời ơi, cái gì trông quần nhỏ đang dựng ngược lên. Trời ơi, chẳng lẽ nhỏ là... á á á..

- Ê con cờ hó dậy mày.

Tui bật dậy. Ủa đây là nhà tui mà. Còn có thằng Huy ở đây nữa.

- Mày mớ cc gì mà mày la ớ sao em có chim dậy Quân?

- À tao thấy con Q.A nuôi đại bàng.

- Á tml này, mày mộng tinh ướt cả quần rồi.

Đờ mờ bất hạnh khi có thằng bạn mất nét, sang nhà chơi được rồi đã vậy con soi tứ tung.

- Sinh nhật mày đi đâu giờ?

- Như mọi khi.

- Uầy thằng nào cũng có gấu hết rồi, rủ gấu đi luôn.

- Ờ cũng được.

- Kéo nhau đi suốt đi.

- Hôm nay mưa to mà suốt gì.

Bốp...

- Mưa cc, nắng chang chang kia.

Mẹ nó chứ, mơ xong đến thời tiết cũng tưởng là thật.

- Dậy chưa em?

- Từ sớm rồi nhé.

- Đi suốt với anh không?

- Đi, mà sao hôm nay đi chơi dị?

- Sinh nhật anh.

- O sao anh không nói sớm.

- Thôi khỏi quà cáp cho anh.

- Không phải, nói sớm để em ngủ khỏi đi.

- Ờ rồi.

- Em đùa đấy. 8 giờ em sang.

Thằng Huy chạy đi chỗ con Uyên rồi. À mà con Uyên với nhỏ Q.A cùng khoa nhưng khác lớp. 2 con nhỏ cũng biết nhau trên trường nên mỗi lần 2 cặp đi chơi chung cũng đỡ ngại. Đi ra sân, đảo quanh một hồi thì thấy con đen đang ngủ chây dãi nhìn bần hết sức. Tui dựng đầu nó dậy bắt nó theo để dành bãi tắm. 8

giờ, con elizabet màu đỏ đỏ xích trước nhà tui. Cũng vừa lúc thằng Huy đón nhỏ Uyên tới luôn. Tui quăng mấy bộ đồ vô cốp xe, rồi đưa balo cho nhỏ đeo. con đen cho nó đứng ở trước. Mà con đen thì nó cao khỏi bàn cãi, mỗi lần thấy xe tải chạy ngang là nó đứng thẳng lên hóng cái cm gì ấy không biết mà che cả tầm nhìn làm phải cóc vô đầu nó mới cuối xuống. Đang chạy nó hã mở đón gió làm nước miếng văng tứ tung. 1 tiếng đồng hồ chạy xe thì tới nơi, buổi hôm nay cũng đông vì thời tiết đang nóng nực. Có cả mấy em mặc bikini ỉn ỉn nhìn đang yêu phết.

- Nhìn bậy em cắt à.

Nhỏ đe dọa tui. Con đen vừa mới tới đã nhảy tùm xuống hụp lặn rồi, không biết hình như cha nó chịch cá chép để ra nó. Mấy thằng bảo vệ trên bờ chỉ biết đứng nhìn mà không dám xuống vì tưởng con đen quá đồ. Tụi tui chọn 1 gốc cây mát mẻ rồi ngồi xuống, sau lưng bọn tui là 1 đám 5 trai 2 gái xăm trổ, tóc vàng tóc đỏ mà tưởng thì như cây que. Lấy bếp ga lấy lẩu ra rồi tụi tui lên lửa dự định là ăn uống no say rồi xuống tắm. Trong khi đợi lẩu chín tui lấy thuốc ra hút.

- Ê cho xin mấy điều.

Một thằng tóc vàng quay sang xin, tui cũng vui vẻ rút 5 điều ra đưa. Một chập sau nó xin tiếp tui bảo hết rồi. Nó bảo tui còn cả gói thì tui nói thuốc ông thuốc cha mày làm hay sao mà mày xin. Cả 5 thằng lần lượt đứng lên cởi áo. Mẹ tui thấy xương sườn không chút cơ thấy hình xăm gì đâu. Bên tui có 2 thằng, thêm con đen nữa là 3, mà nó đi bơi đâu mất tích rồi, mẹ chó hư. 7 thằng đứng nhìn nhau, 1 hồi thằng tóc vàng bên nó lên tiếng:

- Không cho thôi mày.

Rồi 2 phe ngồi xuống, ăn no nê tụi tui bay xuống tắm. Tụi nó cũng bay xuống tắm theo lại còn sấp sấp vô 2 con nhỏ nữa chứ. Tui thì đang hụp lặn thì cụng đầu cái cốp vô cục gì đen thui. Nổi lên thì té ra là con đen. Mẹ nó chút chó mà bị đặt lặn hụp, hay đi soi mông con nhà người ta đây. Săn tui đá dít nó qua chỗ mấy con nhỏ luôn. Mấy thằng kia thấy đại ca tui qua liền giải tán hết. Rồi nó lặn tiếp, khoảng 10 phút sau nó lại nổi lên với 1 cái quần hình cây dừa...

19. Chương 19

Lúc này tui phải xa con nhỏ 1 thời gian để đi hải phòng, quê nội của tui thăm mồ mả ông bà. 7 giờ tối, tui cùng ba ra bến xe. Tính tui chẳng bao giờ ngủ được trên xe cả nên cứ mở mắt thao láo như thế. Trên xe gái xinh nhiều lắm, toàn kiểu nữ cả thôi. Nhưng tui để ý 1 em trong có vẻ ngây thơ lắm đi cùng 1 con khác trông dân chơi thứ thiệt, chắc 2 chị em. Đến Quy Nhơn thì xe dừng lại cho hành khách xuống đi vệ sinh, tui cũng xuống xe làm điều thuốc cho tỉnh người, riêng ba tui thì ổng ngủ rồi thì quan âm khóa thân cũng không đánh thức được ổng. Bỗng con chị tiếng tới phía tui hỏi.

- Ông anh còn thuốc không cho tui xin điều đi.

Định mệnh thú dữ, để ý dưới gót chân nó có hình xăm ngầu lắm. Thế là tui móc 1 điều ra đưa cho nó, ai dè nó bấu môi nói câu chót quớt.

- Nhìn tướng tá như này mà hút Jet cơ á.

- Sở thích.

Rồi tui quay qua con em hỏi luôn.

- Em hút không.

Con nhỏ lắc đầu, con em hiền như này không biết sao lại có con chị như kia. Thế rồi tụi tui là bạn đồng hành trên chuyến xe này luôn, ra là con chị hộ tống con nhỏ vào Hải Phòng thăm ông bà già, sau đó vô học lại Sài gòn, con nhỏ đi học con chị đi làm. Hỏi ra mới biết năm nhất trường Y mà chả thấy có bóng gòn. Đang

ngồi chém gió với hai con nhỏ thì con vertu khựa rung lên, tui móc ra làm con nhỏ chị ngạc nhiên. Con nhỏ gọi tui.

- em tưởng anh ngủ rồi chứ.
- Anh không ngủ trên xe được.
- Thức tán nhỏ nào à.
- Em cứ thế.
- Lén phét em cắt, mà thôi em ngủ đây, anh ngủ ngon.
- ừ. em ngủ ngon.

Rồi tui cắt máy, quay sang 2 con nhỏ nói chuyện tiếp.

- ông sài vertu cơ á.
- thường thôi.
- mua nhiều?
- 120 củ.

Nói chuyện tùm xào ba lớp thì đến hải phòng lúc 8h sáng. Hai ba con tui đi ăn phở xong bắt xe ôm về nhà nội luôn. Thấy ra thì nội tui mất lâu rồi, nhà nội chỉ còn lại cô chú thôi. Về đến đó tui thay đồ rồi lăn oanh ra ngủ luôn tới trưa dậy ăn cơm. Trong mơ thì tui chẳng thấy cái gì cả, đen thui. 11h ba đập tui dậy xuống ăn cơm. Đù, đập vào mắt tui là mâm cơm toàn sơn hào hải vị. Bên cạnh có cả người đẹp, nó tên Oanh là con của cô chú, thua tui 1 tuổi. Nó bỏ học đại học để theo nghiệp ca sĩ, mà tui thường chọc nó là Oanh Idol. Thực ra cái ban nhạc của nó tui cũng gặp vài lần, cũng tạm.

- Ủ anh quân đạo này xing giai nhỉ.
- Bố mày không xinh thì còn ai vào đây.
- Xí.

Ăn uống no say, tui lăn ra ngủ trưa tiếp. Đang ngủ thì con oanh bước vô đập đập tui dậy.

- Anh có quà cho em không?
- Mày ngáo à. Trưa nắng.
- Quà đây.
- Mày ra hộ tao cái, tính sau.

Bầm, nó dộng đầu tui dô đầu đường rồi bước ra.

- con mất dạy.

Tui la lên, cầm điều thuốc ra ban công đứng hút mà sao thấy hải phòng toàn gái kiểu như dân chơi không. Quần sát bẹn, không nón bảo hiểm vì vụ trên phố. Lâu lâu thấy vài chú cơ động chỉ dùi cui vào 1 chú đầu cọ hình xấn đây mình la lớn.

- Anh kia đứng lại.
- Đứng cái địt bố nhà mày ấy.

3 giờ tui với ba tui lên mộ thấp nhang và chưng trái cây. Thiệt sự về đây tui cũng không đi đâu cả. Lên mộ rồi về nhà chơi với cô chú vài ngày thôi. Tối đến tui xách ass lên và đi vào quán net gần nhà mà bắn CF cho đỡ ghiền (nhân tiện thím nào có nick ngon cho ké với vì bắn nick cùi nó toàn bảo hack mới bắn được như thế). Bắn 1 hồi thì cúp điện tối thui, thế là đành tính tiền đi về, vừa đi ra khỏi cửa thì có điện, bực quá đi về luôn. Về nhà thì thấy ba với chú đang nhắm mực với rượu, mà ba tui không uống nhiều, 2 ly là ổng rút lui rồi, tui thế chỗ ba tui lui. 2 chú cháu cửa 1 hồi thì hết 2 chai rượu bầu đá, chú thì nằm lăn ra tại bàn nhậu, tui thì mò mò lên lầu ngủ. Sáng dậy, mới mở mắt ra thì thấy mình ôm con oanh ngủ mới đau chứ,

mà nó cũng ngủ nên tui nhẹ nhàng dỡ cái mền ra xem nó hại đời trai tui chưa, hên mà chưa có gì, quần áo còn nguyên.

- Oanh oanh.

- Gì dị ngủ chút coi.

- Sao mày ôm tao mày, mở cửa tao ra cái coi.

Lúc này nhỏ mới bật dậy, lấy tay che ngực. Mắt thì rơm rớm, bố cái con giả tạo.

- Ông dô đây làm gì.

- Tao chỉ ngủ thôi chứ éo làm gì cả.

- Thật không?

- Thật.

- Ờo, đồ bê đê.

- Đờ mờ thế mày mong đợi điều gì.

- Tự biết.

- Thế giờ làm nhé.

- Mơ à con giai.

Rồi nó mở cửa cho tui ra, theo lịch trình là tối nay tui với ba về. 8h, bến xe chật kín người, vẫn chiếc xe quen thuộc mấy bữa. Tui với con Oanh chia tay bịn rịn như phim hàn.

- Nhớ về anh nhé.

- Ủ, ngày mai nắng lên anh sẽ về.

Rồi tui lên xe, đảo mắt 1 vòng xem có 2 con nhỏ mấy bữa không nhưng không thấy, chỉ thấy 2 con mập cũng phải cả tạ chứ éo giỡn. Ba tui lại ngủ, tui móc máy ra gọi con nhỏ.

- Sáng mai 9h anh về đến đấy.

-

- Q.A.

Im lặng ẻo có 1 tiếng trả lời, nhưng tui nghe tiếng gió, tiếng lao xao nói chuyện, khó hiểu. Được 1 lúc thì có tin nhắn đến, của con nhỏ.

- Ai đấy?

- Ai gì. Ai cầm số của Q.A đấy?

- Ăn trộm đây.

- Ó.

- Ó cái địt con mẹ mày.

- absusuaiqjsbsisbsuz...

Sau đó chẳng có tin nhắn nào được gửi lại. Sáng hôm sau, về đến nhà tui phóng qua nhà con nhỏ liền. Y như rằng tay chân nhỏ trắng tựa lụa. Do nhỏ vừa đi vừa nghe điện thoại xong nó giật rồi đạp nhỏ ngã xe. Tui vừa thay băng cho nhỏ vừa nói.

- Anh đi mấy ngày mà em thế này rồi.

- Huhu, mai anh chở e đi mua đt khác đi.

- Ủ, mai anh sang. Mà anh dô có thấy con đen hông?

- Không, sao nó ở bên này.
 - Mẹ anh gửi anh Huy đem nó qua đây sợ mẹ anh đi làm không ai cho ăn.
- Tui lật đật chạy xuống kiểm nó, vườn không có, nhà không có, hồ bơi..... có!

20. Chương 20

Và cuối cùng mình cũng phải tạm biệt các thím rồi, truyện đến chap này là kết thúc vì nó đã theo kịp thời gian hiện tại của cuộc sống mình. Nếu rảnh rồi mình sẽ lại lên và review cho các thím.

Chap cuối:

Cái nắng mù hè ở cái xứ biển này gay gắt thật, biển xanh với nắng vàng thiếu mỗi bikini thôi, trời nắng thế này mà em nào dám ra biển. 12h trưa, có 2 thằng khùng xách ass xuống biển tắm.

- Mày xuống xem nước nóng không Huy?
- Ngáo hã mày, biển làm gì nóng.
- Thôi về đi.
- Mày khùng hã, cát công ra đây.
- Tao sợ lột da lưng.
- Ủ thôi về.

Rốt cuộc cũng có tắm được đâu, 2 thằng chui vô nha trang center kiểm chút hơi máy lạnh cho điệu bốt cái nóng. Cái dù mã trong này toàn người nhiều và coa khi còn thừa cả iot, tắm chực đùa đứng dưới cái máy lạnh miệng thì hã lên trên như muốn vắt hết hơi máy lạnh.

- Sao mày?
- Bu đông địt thúì, về.
- Chứ giờ đi đâu.

Suy nghĩ một hồi, thằng huy nghĩ ra 1 sáng kiến rất là cao siêu, 2 thằng dô xuống đá của cậu nó nằm. Vâng, đập vào mắt tui bây giờ là 1 dãy dài các cây đá xếp chồng. Xin phép cậu noa xong mỗi thằng được khoảng cho 2 cây đá để nằm và ôm. 10 phút sau:

- Huy, tao lạnh.
- Hừ hừ.. thằng.. hừ.. yếu sinh lí..
- Ha ha dái mày teo mất rồi..
- Về quân ơi.

Rồi 2 thằng lại xách đít đi, ra ngoài tầm 1 tiếng nó đã nóng trở lại. Mà cái quán cà phê nó mở bài bài gì mà có “nóng quá nóng quá đi... chết toi”, bài đó ý nghĩa phết. Rồi tui đá đít thằng Huy về nhà rồi sang nhà con nhỏ, dạo này ba nhỏ công tác miệt, thẻ atm của tui ổng cũng gửi tiền lương đều đều. Bỏ đẹp, lương cao thiếu mỗi con xinh thôi, trưa nay tranh thủ kiểm đứa mà hồi nãy dô xuống đá thằng em nó teo mất rồi.

- Q.A, mở cửa hộ anh.
- Anh mở đi, em không khóa.

Rồi tui mở cửa bước vào phòng. Ôi cái bộ đồ của nhỏ khiến tui cảm thấy mát mẻ thật, áo ba lỗ bó sát với cái quần ngắn cùn cộn. Tui bay tới phía con nhỏ và thì thầm...

- Em xê ra chút cho anh ké cái máy lạnh với.

- Nóng lắm.

- Bật max luôn.

- Lạnh.

- Hay anh với em cỏi..

Bốp..

- Không được.

- Xùy.

Nằm trùm xò ba lớp 1 hồi tui cũng kéo được nhỏ xuống nhà bếp ăn cơm. Hôm bữa nghe ông chú bảo ăn canh khổ qua nó mát tới mức mà 2 hòn dái nó đánh qua đánh lại, tiếc là tui không biết ăn. Trưa nay ăn canh cải với thiệt chiên. Ôi có vợ đẹp và bốc lửa thế này thì tui mãn nguyện rồi.

- Anh.

- Hã?

- Có thằng đòi làm quen em nè.

Nhỏ đưa điện thoại tui xem, có thằng nào trên fb nhắn tin nhỏ ấy. Mà nhỏ ít khi chụp hình lắm, mà đã chụp toàn 5 6 trăm like. Tui cũng ít khi đăng stt lắm, mà đã đăng toàn đăng hentai nên ế ai like.

- Em nhắn lại đi.

- Em không biết nhắn.

- Để anh.

- Muốn làm quen hã?

- Ủ em :v

- Anh nghĩ tôi là loại con gái như nào?

- Em đẹp và dễ thương.

- Anh thích tôi chỉ vì thế thôi á.

- Không phải.

- Thế là anh chê tôi không đẹp.

- Ý anh không phải thế.

- Anh còn ý khác nữa cơ á.

- Đcm bố ế làm quen nữa.

Thế là xong, tui tả lại con htc cho con nhỏ. Nhỏ cứ cười mỉm mỉm.

- Công nhận anh yêu em nhiều iot quá ha.

- Xùy, ăn đi rồi lên ngủ.

- Sao khoái ngủ dị.

- Hé hé.

- Cười dê quá.

Ăn xong tui với nhỏ rửa chén rồi lên nằm, và rồi cái gì đến rồi cũng đến. 2 đứa không ngủ được thì chuyện gì đến cũng đến.... nhỏ lấy bộ bài ra 2 đứa đánh xì lác búng tai)))

P/s: Sự việc này diễn ra cách đây 2 ngày, mình cũng chẳng biết review gì cho các thím nữa. Dự là mình sẽ trở lại với vài mẫu chuyện ngắn bựa như vo_tong_danh_meo í. Chào các thím. Thân ái chào quyết thắng!

21. Chương 21

Mấy bữa nay trời Nha Trang âm u vài cơ mà đéo mưa, kiểu như ông trời són đái ấy, lâu lâu lác rắc vài hột. Tối hôm qua, tui hẹn Q.A đi biển. Tiện thể dắt con đen đi hóng mát vì mấy bữa nay đơn vị mượn nó để nhân giống nên chắc nó cũng mệt mỏi. Sáng, tui nằm ở nhà thì thằng Huy sang, vẻ mặt có vẻ bức bối hậm hực lắm.

- Đậu mẹ nhà tao đéo mưa cứt bò nhà, dẹp cái bộ mặt đó đi.
- Má tức quá, hôm qua tao bị phũ.
- Ai phũ mày?
- Nhỏ Uyên.
- Mày tổ tình hả?
- Không.
- Chứ sao?
- Má tức quá.
- Cái đéo má mày cù nhảy tao tọng thí mẹ mày à.
- Hôm qua tao hỏi kiểu như “mình làm bạn được tới bao lâu hả em?”
- Dù, hỏi khôn.
- Xong nó trả lời “Hết ngày hôm nay.”
- Đệt mẹ mày ngu.
- Sao?
- Mày nói câu đó khác nào tổ tình.
- Đậu mẹ.
- Nhỏ Uyên nói dị là đồng ý rồi á.
- Đồng cái đầu mày, tối qua gọi không thèm bắt máy, sáng nay cũng thế.
- Đi qua nhà nó với tao.
- Chi?
- Đi thì biết.

Xong 2 thằng bon bon trên chiếc wave tàu, rõ khổ với thằng bạn F.A, hôm nay tui phải ra tay thôi. Ghé tạp hóa tui mua 1 sấp giấy A4 xong bấm 1 đầu ch nó dính lại rồi mượn cây bút ghi ghi vẽ vẽ.

- Cái gì dị mày?
- Mày hỏi làm gì, tí nữa mày chỉ cần lật từng trang cho nhỏ xem.
- Đậu, giống hàng xeng.

- nó đó.

Tui ghi gì có trời mới biết, sang nhà nhỏ Uyên thì cửa khóa trong, xe thì để trong nhà. Thế đéo nào 2 thằng bấm chuông mãi ế ai ra.

“Ah ah ah Kimochi.. Kimochi..”

- ơ đệt mẹ cái mẹ gì thế?

- Chuông điện thoại tao.

Mẹ nó để cái chuông nghe là muốn... cơ mà cũng bắn qua con vertu khứa của tui để chuông tin nhắn. 1 lúc sau thì nhỏ Uyên cũng ra, mặt đơ đơ, quần áo xộc xệch. Và sau đây là đoạn đối thoại của tụi nó, lúc đó tui đi núp rồi.

- Uyên, anh có chuyện muốn nói.

- Sao anh, em vừa ngủ dậy. Vào nhà đi.

- Không ngay tại đây, em hãy đọc.

Và sau đây là nội dung những gì tui viết.

“Uyên à..”

“Có lẽ khi em đọc những dòng này”

“Cũng đã đến lúc anh gần đi rồi”

“Kiểu như ung thư ấy em ạ”

“Anh sẽ đi cùng gió, cùng mây..”

“Và lần này anh muốn em biết..”

“Trên thế giới này, vẫn còn anh yêu em..”

“Nhưng có lẽ đã trễ rồi, thời gian anh bên em còn rất ít”

“Bác sĩ bảo, bệnh anh khó chữa”

“Ngõ nào anh cũng vẹo”

“Nên anh muốn chúc em hạnh phúc..”

“Mỗi khi có gió, là lúc anh ở bên em”

Xong, nó gấp tờ giấy cuối cùng lại. Con nhỏ bặm môi, rồi từng giọt nước mắt lăn dài trên bờ má. Còn tui núp trong bụi cười muốn ói ỉa.

- Sao..Sao anh không nói cho em sớm?

- Xin lỗi em, đừng khóc.

“Ôm đi thằng ngu, ôm đi..”

Rồi nó cũng ôm, thằng này chưa biết nó bị bệnh nan y đâu, chỉ có tui với nhỏ Uyên biết thôi. 2 đứa cứ ôm nhau vậy quài cũng chán, thằng Huy đẩy nhỏ ra rồi hỏi

- Em yêu anh chứ?

- Sao anh ngốc thế, sao lại hỏi như thế? Giờ em muốn anh chú tâm vô trị bệnh, để ở lại với em, nha anh.

- Bệnh? what the bệnh?

Rồi nó lật lật cọc giấy ra xem, rồi cười hiên với con nhỏ.

- Anh thử lòng em thôi, ai ngờ em yêu anh thật.

Nó nói câu này ra là biết ngu rồi, óc chó, óc chứa cứt.

- Hã? Nãy giờ anh lừa em hã?
- Ai bảo em cứ úp úp mở mở, thà anh làm 1 lần, được ăn cả ngã về không?
- Anh yêu em đến mức đó à?
- Em thiếu iot à, tất nhiên.
- Em cũng thế.

Lại ôm nhau, lần này tự nhiên tui đâm quạu, bốc điện thoại ra tui gọi cho nó luôn.

"Ah ah.. Kimochi, Kimochi.."

- Tiếng gì vậy anh?
- À, cô anh là người nhật, đặt chuông vậy cho dễ nhớ ấy mà.
- Nghe như JAV anh nhỉ.

Mặt nó đơ luôn, xong 2 đứa nó vô nhà, tui cũng chui ra khỏi bụi luôn. Tự nhiên cầm cục đá ngứa tay tui đập thẳng vô nhà tui nó luôn.

- Anh ơi huhu.
- Sao em, có chuyện gì?
- Có thằng nào mới quăng đá con chó phốc của em xịt lãi rồi.

Tội lỗi, tui dong xe chạy thẳng luôn. Cả đời không ăn thịt chó, hôm nay lại giết chó, ba con chó phốc yếu sinh lí vãi. Tui chạy qua nhà Q.A, tự mở cửa tự vô luôn.

- Em ơi..
- Em nè.
- Mới dậy hã?
- Dạ, đợi xí em đánh răng.

Chốc sau nhỏ ra, không biết sao dạo này nhỏ thích mặc đồ kiểu giấu quần ấy. Chỉ muốn bay vào mà xé xác cái quần ấy thôi. Tui lên phòng nhỏ bắn CF, check facebook xí thì thấy có tin nhắn từ nhỏ Uyên.

- Chỉ có anh mới bày ra đc mấy trò này.

Éo rep, đã giúp cho bọn bày bên nhau giờ còn đổ lỗi.

- Q.A, nấu cho anh tô mì đi.
- Ừm, đợi em xí.

10 phút sau, tô mì chua cay nóng hổi. Ngồi ăn cũng không yên, nhỏ ngồi đối diện tui mà ngồi kiểu chồm hồm ấy, hại mắt éo chịu được.

- Em ngồi lại đằng hoàng xem nào.
- Ở đây có em với anh à mà.
- Anh là con trai, em ngồi thế sao anh chịu được.
- Anh yếu sinh lí.
- Ai bảo.
- Anh huy bảo thế.

Nói thật tui với nhỏ xem xếp hình mấy lần rồi, nhưng lí trí tui mạnh mẽ lắm nên chả bao giờ vượt quá giới hạn. Nhỏ cũng còn ngây thơ quá nên tui cũng chẳng vội vàng gì, quay tay ngân ấy năm, đợi thêm vài ba năm nữa cũng chẳng chết ai. Tầm trưa thì tui về nhà.

Tối đến, tui đá con đen lên yên sau rồi chở nó sang nhà nhỏ. Mẹ đi ngoài đường mà cái mặt nó cứ nghênh nghênh kiểu bố đời ấy, mấy nàng chó cái thì thôi rồi, nhìn thấy nó thì cứ lông lộn cả lên. Có mấy con nhỏ thấy nó cũng. Khoái lắm, lại nựng nựng rồi xin chụp hình. Ước gì mình là nó. Rồi tui với nhỏ dắt con đen ra biển, con này thấy nước thì thôi rồi, cứ dùng dùng thế làm ai thấy cũng né nó ra. Sắm cái mã cho to mỗi lần thấy biển là cứ như trẻ con. Và có 1 sự cố làm tui nổi nảo với nhỏ luôn..

Đang đi thì gặp 1 đám chơi chơi tầm lớp 6 lớp 7 gì ấy, nó hát 1 bài chế mà tui chỉ nhớ được 3 câu..

”Vét máng với sóc lọ gặm cỏ liếm bi đá cột

Ồi hấp hần tuyệt vời nhưng mà em hồng dấm đâu

Hồng dấm đâu, em chưa muốn vào tù”

Nghe xong tui ớn lạnh luôn, bọn nhỏ giờ ranh quá. Rồi tới lượt nhỏ.

- Anh, vét máng, gặm cỏ, liếm bi, đá cột là gì hả?

- Thì như nghĩa của nó thôi.

- Sao mấy cái đó lại ở tù.

- Em hỏi chúa ấy.

- Có nghĩa đen nè.

Tối về thấy hần một status của nhỏ hỏi mấy cái đó là gì, bảo xóa thì không xóa còn nói khi nào biết nghe đen thì mới thôi. Mấy thín tư vấn giúp tui trả lời sao với nhỏ đây...

22. Chương 22

Chap này ngắn thôi vì mình review một khoảng khắc thôi.

Review tối hôm qua:

Chả là hôm qua Q.A có sang nhà mình chơi, cứ đòi ăn mực phơi khô quai thôi (ai còn nhớ), trẻ con ứ chịu được. 2 đứa đang ngồi vắt vẻo trước hiên ăn bánh thì bà hàng xóm, cách nhà tui 4 căn bẽ 1 con Husky hus kéo gì ấy đi ngang. Thế là nhỏ chạy ra nựng nựng, khoái lắm, lúc vào thì thấy mặt nhỏ ham muốn dữ lắm. Tui hỏi anh gô thì cha mẹ ơi, tận 8 củ 1 con chưa kể nuôi có chết hay không.

- Anh ơi nó dễ thương quá.

- Xùy. Sao mà bằng anh.

- Ô thế ra anh chỉ đẹp hơn chó thôi à.

Cốp.. cốp... tui cú nhỏ 2 cái không thương tiếc. Nhỏ ôm đầu mặt mếu mếu.

- Thích đúng không?

- Dạ.

- Mai có.

- Đâu ra.

- Miễn có là được.

- Hihi, nhất anh rồi.

- Giải nịnh.

Chở nhỏ về thì tui cũng về lại nhà. Móc bóp ra đếm đếm.

- 2 4 6 8..

Thế rồi tui móc điện thoại ra gọi cho thằng Huy.

- Alo tối rảnh không?

- Rảnh chi?

- Mua vài bịch thuốc mê bột sang đây.

- Chi?

- Trộm chó.

Phải dùng hạ sách chiều lòng người đẹp thôi, trong tui còn 80k thì mua được cứt chó Husky ấy. Xong, tui lần la tìm hiểu địa hình cho tối nay. Tui qua nhà bà đó, thỉnh thoảng tui vẫn qua giúp bà khiên mấy chậu cây mà. Tui bế nó lên rồi hỏi.

- Dễ thương ha cô?

- Ủ, thằng con cô mua.

- Để trong nhà không sợ ỉa đái hã cô.

- Có đâu, cô làm cái lỗ nhỏ ở cửa sau ấy, muốn là nó đẩy miếng gỗ chuối ra à, khôn lắm.

Ờ thì khôn, tui quát sát địa hình thì tường cũng tương đối, khổ là gai hơi nhiều, nhưng cẩn thận tí là ok. Rồi 1 ra về, đúng hẹn, 11h thằng Huy tới, trên tay cầm 1 cái bịch trắng trắng nhỏ.

- Hết chuyện làm hã mày?

- Định mệnh nhỏ Q.A đòi quá.

- Chó gì?

- Husky.

- Đụ má tự đi đi mày.

- Mày ngon về đi.

Rồi tui tui đổ bột ra cái khăn nhỏ. Công đoạn leo ra khó khăn vãi ra, những cái gông nhọn như những cậu bé hùng dũng chờ chờ đâm vào lỗ ass mỏng manh của tui tui, đã leo vào được. Nhà bà này ngủ tương đối sớm nên chẳng sợ cho lắm. Đang đi thì Bộp.

- Nằm xuống.

Thế là 2 thằng nằm sấp xuống vì tui nghe thấy tiếng động.

- Im lặng.

- Quân. - nó vỗ vai tui bộp bộp.

- Im.

- Quân.

- Cái thằng....

- Tao mới địt á, nghe cái bộp phải hông?

Thực tình lúc đó tui chỉ muốn hét lên rồi tọng nó một cái, địt lúc nào đéo địt, đợi đang ăn trộm lại địt, vãi rầm. Mon men một hồi thì cũng tới cửa sau và đây là công đoạn hồi hợp nhất. Tội kêu tục tục nhỏ nhỏ, cái tiếng tục tục để kiêu chó ấy. Cái lỗ nhỏ lập tức mở ra và... đụ má chuột cống, hai thằng xém hét lên vì sợ, ôi thần linh ơi. Lại kiên nhẫn tục tục, 5 10 25 phút trôi qua, vẫn không có tiếng động gì. Tui bỏ cuộc, bồng thằng Huy nó chống đít nhấn mặt làm bụt bụt bụt, thối um cả lên, định đập nó phát thì ôi thần linh ơi phép màu xảy ra, cánh cửa nhỏ bật mở và con Husky bé bóng ló ra quẫy đuôi. Quá nhanh quá nguy hiểm, tui tui bịt ngay tấm khăn tắm thuốc mê rồi bế nó chuồng êm. Thành công mỹ mãn. Trả 50k tiền thuốc mê

cho thằng Huy, tui bế nó về nhà rồi lấy dây cột mỏ nó lại, nó ngủ cũng đáng yêu phết. Cứ tưởng tượng sáng mai nhỏ ôm lấy tui mà hôn là rộn cả da gà. Nhưng tui đã lầm, tối qua tui dậy 5h sáng dậy để tui đem chó qua sớm, để bọn kia đi tìm thì khổ. 4h30 sáng tui dậy thì con chó nó cũng dậy rồi, nó rên ư ử rồi đưa chân quẹt quẹt lên sợi dây cột ngay mỏ, tui tháo ra, nó cũng chẳng la ó gì mà quẫy đuôi chạy nhông nhông trong phòng. Nhanh chóng tui đem nó sang nhà nhỏ. Gọi một hồi nhỏ cũng ra mở cửa, nhìn tui đầy khó hiểu.

- Sao thế anh?

- Anh muốn xếp.. nhầm, có cái này em giữ hộ anh.

Rồi tui ra xe xách cái bị đen vào, trong đó chứa gì thì mấy thím biết rồi. Nhỏ mở ra thì hết thiệt to, tui nhắm mắt lụm chờ đợi nụ hôn thì thực sự là đeo có gì xảy ra. Nhỏ ôm nó vừa hôn vừa nói

- Em ơi em dễ thương quá.

Đậu mẹ, giờ tui thấy ghét nó cực kì.

- Đậu ra đi anh.

- Lụm.

Nhỏ bểu môi nhìn tui rồi nhón chân lên hôn tôi phát, vào môi nhé.

- Cảm ơn anh yêu.

Rồi vào nhà, nhỏ kêu tui vào nhưng tui không vào để về nhà ngủ tiếp. Mà có ngủ được đâu, con mẹ hàng xóm cứ

- Bi ơi, tục tục tục tục.

- Bi ơi, tục tục tục tục.

Không ngủ được..

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cuu-gai-dung-xe-va-cau-chuyen-tinh-buon>